

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/1727

af 14. november 2018

om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 85,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Eurojust blev oprettet ved Rådets afgørelse 2002/187/RIA⁽²⁾ som et EU-organ med status som juridisk person for at fremme og forbedre koordineringen og samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente retsmyndigheder, navnlig i forbindelse med grov organiseret kriminalitet. Eurojusts retlige ramme blev ændret ved Rådets afgørelse 2003/659/RIA⁽³⁾ og 2009/426/RIA⁽⁴⁾.
- (2) Artikel 85 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsætter, at Eurojust skal reguleres ved en forordning, der vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure. Det kræves også, at der heri fastsættes nærmere bestemmelser for Europa-Parlamentets og nationale parlamenteres tilknytning til evalueringen af Eurojusts virke.
- (3) I artikel 85 i TEUF fastsættes desuden, at Eurojusts opgave er at støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og retsforfølge grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis, på grundlag af operationer foretaget af medlemsstaternes myndigheder og Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) samt oplysninger fra disse.
- (4) Formålet med denne forordning er at ændre og udvide bestemmelserne i afgørelse 2002/187/RIA. Eftersom der skal foretages et stort antal væsentlige ændringer, bør afgørelse 2002/187/RIA af klarhedshensyn erstattes som helhed for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af denne forordning.
- (5) Da Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) er blevet oprettet gennem et forstærket samarbejde, er Rådets forordning (EU) 2017/1939⁽⁵⁾ bindende i alle enkeltheder og kun umiddelbart gældende i de medlemsstater, som deltager i det forstærkede samarbejde. For medlemsstater, der ikke deltager i EPPO, vil Eurojust derfor fortsat være fuldt kompetent for de former for grov kriminalitet, der er opført i bilag I til denne forordning.
- (6) I artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) mindes om princippet om loyalt samarbejde, efter hvilket Unionen og medlemsstaterne skal respektere og bistå hinanden ved gennemførelsen af de opgaver, der følger af TEU og TEUF.
- (7) Med henblik på at fremme samarbejdet mellem Eurojust og EPPO bør Eurojust behandle spørgsmål af relevans for EPPO, når det er nødvendigt.
- (8) I lyset af at EPPO oprettes gennem forstærket samarbejde, er det nødvendigt, at kompetencefordelingen mellem EPPO og Eurojust fastlægges tydeligt for så vidt angår strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser. Fra den dato, hvor EPPO påtager sig sine opgaver, bør Eurojust kunne udøve sin kompetence i sager, der vedrører kriminalitet, som hører under EPPO's kompetence, når denne kriminalitet involverer både medlemsstater, som deltager i det forstærkede samarbejde om oprettelsen af EPPO, og medlemsstater, der ikke deltager i dette forstærkede

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 4.10.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.11.2018.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet (EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2003/659/RIA af 18. juni 2003 om ændring af afgørelse 2002/187/RIA om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 44).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2009/426/RIA af 16. december 2008 om styrkelse af Eurojust og om ændring af afgørelse 2002/187/RIA om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet (EUT L 138 af 4.6.2009, s. 14).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed («EPPO») (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

samarbejde. I sådanne tilfælde bør Eurojust handle på anmodning af disse ikkedeltagende medlemsstater eller på anmodning af EPPO. Eurojust bør under alle omstændigheder fortsat have kompetence i forbindelse med strafbare handlinger, der berører Unionens finansielle interesser, når EPPO ikke har kompetence, eller hvor EPPO, selvom den har kompetence, ikke udøver den. De medlemsstater, der ikke deltager i det forstærkede samarbejde om oprettelsen af EPPO, kan fortsat anmode om Eurojusts støtte i alle sager vedrørende strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser. EPPO og Eurojust bør udvikle et tæt operationelt samarbejde i overensstemmelse med deres respektive mandater.

- (9) For at Eurojust kan udføre sin opgave og udvikle sit potentiale fuldt ud, hvad angår bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet, bør dets operationelle funktioner styrkes ved at mindske de nationale medlemmers administrative arbejdsbyrde og dets europæiske dimension øges gennem Kommissionens deltagelse i bestyrelsen og øget inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i evalueringen af dets virke.
- (10) Denne forordning bør derfor fastsætte nærmere bestemmelser om parlamentarisk inddragelse, om modernisering af Eurojusts struktur og forenkling af dets nuværende retlige ramme, samtidig med at de elementer, der har vist sig at være effektive for dets drift, bevares.
- (11) Det bør klart fastsættes, hvilke former for grov kriminalitet, som berører to eller flere medlemsstater, der henhører under Eurojusts kompetence. Derudover bør de sager, som ikke involverer to eller flere medlemsstater, men som kræver retsforfølgning på fælles basis, defineres. Sådanne sager kan omfatte efterforskning og retsforfølgning, der kun berører én medlemsstat og et tredjeland, hvor der er indgået en aftale med tredjelandet, eller hvor der kan være et særligt behov for involvering af Eurojust. Sådanne retsforfølgninger kan også betegne tilfælde, som berører en medlemsstat og har konsekvenser på EU-plan.
- (12) Når Eurojust udøver sine operationelle funktioner i forbindelse med konkrete straffesager, enten på medlemsstaternes kompetente myndigheders anmodning eller på eget initiativ, bør det udføre sine opgaver enten via et eller flere nationale medlemmer eller som et kollegium. Ved at handle på eget initiativ kan Eurojust påtage sig en mere proaktiv rolle med hensyn til koordinering af sager, f.eks. ved at støtte de nationale myndigheder i deres efterforskninger og retsforfølgninger. Dette kan omfatte involvering af medlemsstater, der måske ikke har været inddraget i sagen fra begyndelsen, og konstatering af forbindelser mellem sager på baggrund af de oplysninger, som det modtager fra Europol, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), EPPO og nationale myndigheder. Dette gør det også muligt for Eurojust at udarbejde retningslinjer, politikdokumenter og sagsrelaterede analyser som led i det strategiske arbejde.
- (13) På anmodning af en medlemsstats kompetente myndighed eller Kommissionen bør det også være muligt for Eurojust at bistå med efterforskning, der kun berører den pågældende medlemsstat, men som har konsekvenser på EU-plan. Denne type efterforskning omfatter f.eks. sager, hvor et medlem af en EU-institution eller et EU-organ er involveret. Sådanne efterforskninger omfatter også sager, der involverer et betydeligt antal medlemsstater, og som potentielt kan kræve en koordineret europæisk indsats.
- (14) De skriftlige udtalelser fra Eurojust er ikke bindende for medlemsstaterne, men der bør reageres på dem i overensstemmelse med denne forordning.
- (15) For at sikre, at Eurojust på hensigtsmæssig vis kan yde støtte og koordinere efterforskning på tværs af grænserne, er det nødvendigt, at alle de nationale medlemmer har de nødvendige operationelle beføjelser med hensyn til deres medlemsstat og i overensstemmelse med loven i den medlemsstat, således at de mere sammenhængende og effektivt kan samarbejde indbyrdes og med de nationale myndigheder. De nationale medlemmer bør gives beføjelser, som sætter Eurojust i stand til på hensigtsmæssig vis at udføre sin opgave. Disse beføjelser bør omfatte adgang til relevante oplysninger i nationale offentlige registre og direkte kontakt til og udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder og deltagelse i fælles efterforskningshold. Nationale medlemmer kan i overensstemmelse med den nationale lovgivning bevare de beføjelser, der følger af deres egenskab af nationale myndigheder. Efter aftale med den kompetente nationale myndighed eller i hastesager kan de nationale medlemmer også iværksætte efterforskningsforanstaltninger og kontrollerede leverancer og fremsætte og efterkomme anmodninger om gensidig retlig bistand eller gensidig anerkendelse. Eftersom disse beføjelser skal udøves i henhold til national ret, bør de nationale domstole have kompetence til at prøve de pågældende foranstaltninger i overensstemmelse med de krav og procedurer, som er fastsat i national ret.
- (16) Det er nødvendigt at give Eurojust en administrativ og forvaltningsmæssig struktur, der sætter det i stand til mere effektivt at udføre sine opgaver og overholde principperne for EU-agenturer og fuldt ud respekterer de grundlæggende rettigheder og friheder, samtidig med at Eurojusts særlige kendetegn bevares, og dets uafhængighed ved udøvelsen af dets operationelle funktioner sikres. Med henblik herpå bør de nationale medlemmers, kollegiets og den administrerende direktørs funktioner præciseres, og der bør oprettes en bestyrelse.
- (17) Der bør fastsættes bestemmelser med henblik på klart at sondre mellem kollegiets operationelle og forvaltningsmæssige funktioner for derved at mindske de nationale medlemmers administrative byrde til et minimum, således at der fokuseres på Eurojusts operationelle arbejde. Kollegiets forvaltningsmæssige opgaver bør navnlig omfatte

vedtagelse af Eurojusts arbejdsprogrammer, budget og årsberetning samt samarbejdsordninger med partnere. Kollegiet bør have beføjelser som ansættelsesmyndighed, hvad angår den administrerende direktør. Kollegiet bør også vedtage Eurojusts forretningsorden. Da forretningsordenen kan have indvirkning på medlemsstaternes aktiviteter på det retlige område, bør Rådet tildeles gennemførelsesbeføjelse til at godkende denne forretningsorden.

- (18) For at forbedre Eurojusts forvaltningspraksis og forenkle dets procedurer bør der oprettes en bestyrelse, som skal bistå kollegiet i forbindelse med dets forvaltningsopgaver og muliggøre en enklere beslutningstagning i forbindelse med ikkeoperationelle og strategiske spørgsmål.
- (19) Kommissionen bør være repræsenteret i kollegiet, når Kollegiet udøver sine forvaltningsfunktioner. Kommissionens repræsentant i kollegiet bør også være Kommissionens repræsentant i bestyrelsen for at sikre et ikkeoperationelt tilsyn med Eurojust og forelægge den en strategisk vejledning.
- (20) For at sikre en effektiv daglig forvaltning af Eurojust bør dets administrerende direktør være dets retlige repræsentant og leder, som skal stå til ansvar over for kollegiet. Den administrerende direktør bør forberede og gennemføre kollegiets og bestyrelsens afgørelser. Den administrerende direktør bør udnævnes på grundlag af faglige kvalifikationer og sine dokumenterede administrative og ledelsesmæssige færdigheder samt relevant kompetence og erfaring.
- (21) Kollegiet bør blandt de nationale medlemmer vælge en formand og to næstformænd for Eurojust med et mandat på fire år. Når et nationalt medlem vælges til formand, bør den berørte medlemsstat midlertidigt kunne overflytte en anden velkvalificeret person til det nationale kontor og ansøge om kompensation fra Eurojusts budget.
- (22) Velkvalificerede personer er personer, som har de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige erfaring til at udføre de opgaver, som kræves for at sikre, at det nationale kontor fungerer effektivt. De kan have status som stedfortræder eller assistent for det nationale medlem, der er valgt til formand, eller de kan de have en mere administrativ eller teknisk funktion. Hver medlemsstat bør kunne fastsætte sine egne krav i denne henseende.
- (23) Beslutningsdygtighed og afstemningsprocedurer bør reguleres i Eurojusts forretningsorden. I undtagelsestilfælde, hvor et nationalt medlem eller dennes stedfortræder ikke er til stede, bør det pågældende nationale medlems assistent have ret til at stemme i kollegiet, hvis assistenten har status som retsmedsmand, dvs. en anklager, dommer eller repræsentant for en retslig myndighed.
- (24) Da kompensationsmekanismen har budgetmæssige konsekvenser, bør denne forordning tillægge Rådet gennemførelsesbeføjelse til at fastlægge denne mekanisme.
- (25) Der bør oprettes en koordineringsvagtssystem i Eurojust for at gøre Eurojust mere effektivt og sætte det i stand til at være til rådighed døgnet rundt og gribe ind i hastesager. Hver medlemsstat bør sikre, at deres repræsentanter for koordineringsvagtssystemet er til rådighed til at handle døgnet rundt alle ugens dage.
- (26) Der bør etableres nationale Eurojustkoordineringssystemer i medlemsstaterne med henblik på at koordinere det arbejde, der udføres af de nationale Eurojustkorrespondenter, den nationale korrespondent i forbindelse med terrorspørgsmål, enhver national korrespondent for spørgsmål vedrørende EPPO's kompetence, den nationale korrespondent for Det Europæiske Retlige Netværk og op til tre andre kontaktpunkter samt repræsentanter for netværket vedrørende fælles efterforskningshold og de netværk, der er etableret ved Rådets afgørelse 2002/494/RIA ⁽¹⁾, Rådets afgørelse 2007/845/RIA ⁽²⁾ og Rådets afgørelse 2008/852/RIA ⁽³⁾. Medlemsstaterne kan bestemme, at en eller flere af disse opgaver skal varetages af samme nationale korrespondent.
- (27) For at fremme og styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og retsforfølge kriminalitet, er det vigtigt, at Eurojust modtager oplysninger fra de nationale myndigheder, der er nødvendige for, at det kan udføre sine opgaver. Med henblik herpå bør de kompetente nationale myndigheder

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2002/494/RIA af 13. juni 2002 om oprettelse af et europæisk net af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folke drab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser (EFT L 167 af 26.6.2002, s. 1).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 103).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2008/852/RIA af 24. oktober 2008 om et net af kontaktpunkter til bekæmpelse af korruption (EUT L 301 af 12.11.2008, s. 38).

uden unødigt forsinkelse informere deres nationale medlemmer om oprettelsen af fælles efterforskningshold og de resultater, de opnår. Kompetente nationale myndigheder bør også informere nationale medlemmer uden unødigt forsinkelse om sager, der henhører under Eurojusts kompetence, og som direkte involverer mindst tre medlemsstater, og for hvilke der er sendt anmodninger eller afgørelser om retligt samarbejde til mindst to medlemsstater. Under visse omstændigheder bør de også underrette nationale medlemmer om kompetencekonflikter, kontrollerede leverancer og gentagne problemer i forbindelse med det retlige samarbejde.

- (28) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680⁽¹⁾ fastsætter harmoniserede regler om beskyttelse og fri udveksling af personoplysninger, der behandles med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbårde strafferetlige sanktioner, herunder beskytte mod og forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed. For at sikre det samme beskyttelsesniveau for fysiske personer gennem rettigheder, der kan håndhæves i hele Unionen, og forhindre forskelle, der hæmmer udvekslingen af personoplysninger mellem Eurojust og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, bør reglerne om beskyttelse og fri udveksling af operationelle personoplysninger, der behandles af Eurojust, være forenelige med direktiv (EU) 2016/680.
- (29) De generelle regler i det særskilte kapitel i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725⁽²⁾ om behandling af operationelle personoplysninger bør finde anvendelse, uden at det berører de specifikke regler om databeskyttelse i nærværende forordning. Sådanne specifikke regler bør betragtes som *lex specialis* i forhold til bestemmelserne i dette kapitel i forordning (EU) 2018/1725 (*lex specialis derogat legi generali*). Med henblik på at begrænseretlig fragmentering, bør de specifikke regler om databeskyttelse i nærværende forordning være i overensstemmelse med de principper, der ligger til grund for dette kapitel i forordning (EU) 2018/1725 samt med bestemmelserne i nævnte forordning vedrørende uafhængigt tilsyn, klageadgang, ansvar og sanktioner.
- (30) Beskyttelsen af de registreredes rettigheder og friheder kræver en klar ansvarsfordeling vedrørende databeskyttelse i henhold til denne forordning. Medlemsstaterne bør være ansvarlige for rigtigheden af oplysninger, de har videregivet til Eurojust, og som er blevet behandlet af Eurojust uden foretagelse af ændringer, og for at ajourføre disse oplysninger med henblik på at sikre lovligheden af en videregivelse af sådanne oplysninger til Eurojust. Eurojust bør være ansvarlig for rigtigheden af oplysninger, der stammer fra andre leverandører af oplysninger eller fra Eurojusts egne analyser eller egen indsamling af oplysninger, og for at ajourføre sådanne oplysninger. Eurojust bør sikre, at oplysninger behandles loyalt og lovligt, og at de indsamles og behandles til et udtrykkeligt angivet formål. Eurojust bør også sikre, at oplysningerne er tilstrækkelige, relevante og ikke for omfattende i forhold til formålet med behandlingen, at de ikke opbevares længere end nødvendigt til det pågældende formål, og at de behandles på en måde, der garanterer passende sikkerhed af personoplysninger og fortrolig databehandling.
- (31) I Eurojusts forretningsorden bør der indgå passende garantier for opbevaring af operationelle personoplysninger med henblik på arkivering i samfundets interesse eller til statistiske formål.
- (32) Den registrerede bør kunne udøve retten til aktindsigt som omhandlet i forordning (EU) 2018/1725 for så vidt angår operationelle personoplysninger vedrørende den registrerede selv, som Eurojust behandler. Den registrerede kan gratis fremsætte en sådan anmodning med rimelige mellemrum til Eurojust eller til den nationale tilsynsmyndighed i en medlemsstat efter den registreredes eget valg.
- (33) Databeskyttelsesbestemmelserne i denne forordning berører ikke de gældende regler om, hvorvidt personoplysninger kan fremlægges som bevismateriale forud for og i straffesager.
- (34) Al Eurojusts behandling af personoplysninger inden for rammerne af sin kompetence i forbindelse med udførelsen af dets opgaver, bør betragtes som behandling af operationelle personoplysninger.
- (35) Eftersom Eurojust også behandler administrative personoplysninger, der ikke vedrører strafferetlig efterforskning, bør behandlingen af sådanne oplysninger være omfattet af de generelle regler i forordning (EU) 2018/1725.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbårde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002 (se side 39 i denne EUT L 295).

- (36) Hvis operationelle personoplysninger videregives eller udleveres til Eurojust af medlemsstaten, bør den kompetente myndighed, det nationale medlem eller den nationale korrespondent for Eurojust have ret til at anmode om berigtigelse eller sletning af disse operationelle personoplysninger.
- (37) For at påvise overholdelse af denne forordning bør Eurojust eller den godkendte databehandler føre fortegnelser over alle kategorier af behandlingsaktiviteter under sit ansvar. Eurojust og hver godkendt databehandler bør have pligt til at samarbejde med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) og efter anmodning stille disse fortegnelser til rådighed for den, så fortegnelserne kan bruges til at føre tilsyn med disse behandlingsaktiviteter. Eurojust eller den godkendte databehandler, der behandler personoplysninger i ikkeautomatiske databehandlings-systemer, bør have indført effektive metoder til at påvise, at behandlingen er lovlig, til at udøve egenkontrol og til at sikre dataintegriteten og datasikkerheden såsom logning eller andre former for fortegnelser.
- (38) Eurojusts bestyrelse bør udpege en databeskyttelsesansvarlig, som bør være medlem af det eksisterende personale. Den person, der udpeges som databeskyttelsesansvarlig for Eurojust, bør have fået særlig uddannelse inden for databeskyttelsesret og -praksis med henblik på at opnå ekspertise på dette område. Den nødvendige grad af ekspertise bør navnlig fastlægges i forhold til den udførte databehandling og den beskyttelse, der kræves for de personoplysninger, som Eurojust behandler.
- (39) EDPS bør være ansvarlig for overvågning og sikring af den fuldstændige anvendelse af denne forordnings databeskyttelsesbestemmelser for så vidt angår Eurojusts behandling af operationelle personoplysninger. EDPS bør tillægges beføjelser, der gør det muligt for vedkommende at udføre sine opgaver effektivt. EDPS bør have ret til at rådføre sig med Eurojust om indgivne anmodninger, til at henvise sager til Eurojust med henblik på at løse problemer, der er opstået vedrørende dets behandling af operationelle personoplysninger, til at fremsætte forslag til forbedring af de registreredes beskyttelse og til at beordre Eurojust til at udføre særlige aktiviteter med hensyn til behandling af operationelle personoplysninger. Derfor kræves det, at EDPS har midlerne til at sikre, at ordrer følges og udføres. Vedkommende bør derfor også have beføjelse til at advare Eurojust. At advare betyder, at der gives en mundtlig eller skriftlig påmindelse om Eurojusts pligt til at udføre EDPS' ordrer eller til at følge forslagene fra EDPS og en påmindelse om de foranstaltninger, der anvendes ved enhver manglende overholdelse eller nægtelse fra Eurojusts side.
- (40) EDPS' opgaver og beføjelser, herunder beføjelsen til at pålægge Eurojust at udføre berigtigelsen, begrænse behandlingen eller slette de operationelle personoplysninger, der er blevet behandlet i strid med databeskyttelsesbestemmelserne i denne forordning, bør ikke omfatte personoplysninger i nationale sagsakter.
- (41) For at lette samarbejdet mellem EDPS og de nationale tilsynsmyndigheder, men uden at dette berører EDPS' uafhængighed og dennes ansvar for tilsynet med Eurojust for så vidt angår databeskyttelse, bør EDPS og de nationale tilsynsmyndigheder mødes regelmæssigt i Det Europæiske Databeskyttelsesråd, i overensstemmelse med reglerne om samordnet tilsyn fastsat i forordning (EU) 2018/1725.
- (42) Som den første modtager på Unionens område af oplysninger, som er leveret af eller indhentet fra tredjelande eller internationale organisationer, bør Eurojust være ansvarlig for sådanne oplysningers rigtighed. Eurojust bør træffe foranstaltninger til så vidt muligt at kontrollere oplysningernes rigtighed efter modtagelsen af oplysningerne, eller når oplysningerne gøres tilgængelige for andre myndigheder.
- (43) Eurojust bør være underlagt de almindelige regler om ansvar i og uden for kontraktforhold, der gælder for Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer.
- (44) Eurojust bør kunne udveksle relevante personoplysninger og samarbejde med andre af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af sine eller deres opgaver.
- (45) For at garantere formålsbegrænsning er det vigtigt at sikre, at Eurojust kun kan videregive personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer, hvis det er nødvendigt for at forebygge og bekæmpe kriminalitet, der er omfattet af Eurojusts opgaver. Med henblik herpå er det nødvendigt, når der videregives personoplysninger, at sikre, at modtageren giver tilsagn om, at oplysningerne udelukkende vil blive anvendt af modtageren eller videregivet til en kompetent myndighed i et tredjeland til det formål, hvortil de oprindeligt blev videregivet. Yderligere videregivelse af oplysninger bør finde sted i overensstemmelse med denne forordning.

- (46) Alle medlemsstater er tilknyttet Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (Interpol). Med henblik på at opfylde sin funktion modtager, opbevarer og videregiver Interpol personoplysninger for at bistå de kompetente myndigheder med at forebygge og bekæmpe international kriminalitet. Det er derfor relevant at styrke samarbejdet mellem Unionen og Interpol ved at fremme en effektiv udveksling af personoplysninger, samtidig med at det sikres, at de grundlæggende rettigheder og friheder med hensyn til elektronisk behandling af personoplysninger overholdes. Når der videregives operationelle personoplysninger fra Eurojust til Interpol og til lande, der er medlemmer af Interpol, bør denne forordning, navnlig bestemmelserne om internationale videregivelser, finde anvendelse. Denne forordning bør ikke berøre de særlige regler, der er fastsat i Rådets fælles holdning 2005/69/RIA ⁽¹⁾ og Rådets afgørelse 2007/533/RIA ⁽²⁾.
- (47) Når Eurojust videregiver operationelle personoplysninger til en myndighed i et tredjeland eller en international organisation i medfør af en international aftale, der er indgået i henhold til artikel 218 i TEUF, bør passende garantier ydes med hensyn til beskyttelsen af fysiske personers privatliv og grundlæggende rettigheder og friheder, sikre, at de gældende databeskyttelsesbestemmelser overholdes.
- (48) Eurojust bør sikre, at videregivelse af personoplysninger til et tredjeland eller til en international organisation kun sker, hvis det er nødvendigt for at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, herunder beskytte mod og forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed, og at den dataansvarlige i tredjelandet eller den pågældende internationale organisation er en kompetent myndighed i den i denne forordning anvendte betydning. En videregivelse bør kun udføres af Eurojust som dataansvarlig. En sådan videregivelse kan finde sted i de tilfælde, hvor Kommissionen har afgjort, at det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, hvis der er indført de fornødne garantier, eller hvis der gælder undtagelser i særlige situationer.
- (49) Eurojust bør kunne videregive personoplysninger til myndigheder i et tredjeland eller en international organisation på grundlag af en afgørelse fra Kommissionen om, at det pågældende land eller den pågældende organisation sikrer et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau (»afgørelse om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau«), eller, når der ikke er truffet afgørelse om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, på grundlag af en international aftale indgået af Unionen i medfør af artikel 218 i TEUF eller en samarbejdsaftale, der muliggør udveksling af personoplysninger, og som er indgået mellem Eurojust og det pågældende tredjeland inden datoen for denne forordningsanvendelse.
- (50) Hvis kollegiet konstaterer, at der er et operationelt behov for samarbejde med et tredjeland eller en international organisation, bør det kunne foreslå, at Rådet henleder Kommissionens opmærksomhed på, at der er behov for en afgørelse om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau eller for en henstilling om at indlede forhandlinger om en international aftale i medfør af artikel 218 i TEUF.
- (51) Videregivelse, der ikke er baseret på en afgørelse om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, bør kun tillades, hvis der er givet de fornødne garantier i et juridisk bindende instrument, der sikrer beskyttelsen af personoplysninger, eller hvis Eurojust har vurderet samtlige forhold, der har indflydelse på videregivelsen, og på grundlag af denne vurdering konkluderer, at de fornødne garantier for beskyttelsen af personoplysninger er til stede. Sådanne juridisk bindende instrumenter kan for eksempel være juridisk bindende bilaterale aftaler, der er indgået af medlemsstaterne og gennemført i deres retsorden, og som kan håndhæves af de registrerede, og som sikrer, at databeskyttelseskravene og de registreredes rettigheder opfyldes, herunder retten til effektiv administrativ eller retslig prøvelse. Eurojust bør ved vurderingen af samtlige forhold, der har indflydelse på videregivelsen, kunne tage højde for samarbejdsaftaler, der er indgået mellem Eurojust og tredjelands, som tillader videregivelse af personoplysninger. Eurojust bør også kunne tage højde for, at videregivelsen af personoplysninger vil være underlagt tavshedspligt og omfattet af specialitetsprincippet, hvorved det sikres, at oplysningerne ikke bliver behandlet til andre formål end formålene med videregivelsen. Desuden bør Eurojust tage højde for, at personoplysningerne ikke vil blive anvendt til at kræve, idømme eller fuldbyrde dødsstraf eller nogen anden form for grusom og umenneskelig behandling. Selv om disse betingelser kan betragtes som værende passende garantier, der muliggør videregivelse af oplysninger, bør Eurojust kunne kræve yderligere garantier.
- (52) Hvis der ikke er vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, eller de fornødne garantier ikke foreligger, kan en videregivelse eller en kategori af videregivelser kun finde sted i særlige situationer, hvis det er nødvendigt for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser eller beskytte den registreredes legitime interesser, såfremt der er hjemmel hertil i national ret i den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne, for at

⁽¹⁾ Rådets fælles holdning 2005/69/RIA af 24. januar 2005 om udveksling af bestemte oplysninger med Interpol (EUT L 27 af 29.1.2005, s. 61).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63).

forebygge en umiddelbar og alvorlig trussel mod en medlemsstats eller et tredjelandes offentlige sikkerhed eller i enkeltsager med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, herunder beskytte mod og forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed, eller i enkeltsager med henblik på, at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares. Disse undtagelser bør fortolkes restriktivt og bør ikke give mulighed for hyppige, omfattende og strukturelle videregivelser af personoplysninger eller omfattende videregivelser af oplysninger, men bør begrænses til de oplysninger, der er strengt nødvendige. Sådanne videregivelser bør dokumenteres og efter anmodning stilles til rådighed for EDPS med henblik på at føre tilsyn med, om videregivelsen er lovlig.

- (53) I undtagelsestilfælde bør Eurojust kunne forlænge fristerne for opbevaring af operationelle personoplysninger med henblik på at kunne nå sine mål under overholdelse af princippet om formålsbegrænsning, som finder anvendelse på behandling af personoplysninger i forbindelse med alle dets aktiviteter. Sådanne beslutninger bør træffes efter omhyggelig overvejelse af alle de interesser, der står på spil, bl.a. de registreredes. Enhver forlængelse af fristerne for behandling af personoplysninger i tilfælde, hvor forældelsesfristen for påtale er udløbet i alle de berørte medlemsstater, bør kun godkendes, hvis der er et specifikt behov for at yde støtte i henhold til denne forordning.
- (54) Eurojust bør opretholde særlige forbindelser med Det Europæiske Retlige Netværk på grundlag af samråd og komplementaritet. Denne forordning bør medvirke til at præcisere Eurojusts og Det Europæiske Retlige Netværks respektive roller og deres indbyrdes forhold, samtidig med at Det Europæiske Retlige Netværks særlige karakter bibeholdes.
- (55) Eurojust bør opretholde sine samarbejdsforbindelser med andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, med EPPO, med tredjelandes kompetente myndigheder og med internationale organisationer i det omfang, det er påkrævet for, at det kan udføre sine opgaver.
- (56) For at styrke det operationelle samarbejde mellem Eurojust og Europol og særligt for at kunne fastslå, om der er forbindelse mellem oplysninger, der allerede er i det ene eller det andet agents besiddelse, bør Eurojust give Europol mulighed for at få adgang til oplysninger hos Eurojust på grundlag af en ordning, hvor der gives svar på, om der findes oplysninger om søgemålet. Eurojust og Europol bør sikre, at der etableres de nødvendige ordninger for at optimere deres operationelle samarbejde under behørig hensyntagen til deres respektive mandater og mulige begrænsninger, der er fastsat af medlemsstaterne. Disse arbejdsordninger bør sikre, at der gives adgang til og mulighed for at søge i alle oplysninger, der er meddelt Europol med henblik på krydstjek i overensstemmelse med de særlige sikkerhedsforanstaltninger og databeskyttelsesgarantier, der er fastsat i denne forordning. Enhver adgang for Europol til oplysninger hos Eurojust bør ved hjælp af tekniske midler begrænses til information, der falder ind under disse EU-agenturers respektive mandater.
- (57) Eurojust og Europol bør holde hinanden underrettet om alle aktiviteter vedrørende finansiering af fælles efterforskningshold.
- (58) Eurojust bør kunne udveksle personoplysninger med andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer i det omfang, det er nødvendigt for, at det kan udføre sine opgaver, med fuld respekt for beskyttelsen af privatlivets fred og andre grundlæggende rettigheder og friheder.
- (59) Eurojust bør styrke samarbejdet med tredjelandes kompetente myndigheder og internationale organisationer i overensstemmelse med en strategi udarbejdet i samråd med Kommissionen. Til dette formål bør der fastsættes bestemmelser om, at Eurojust kan udstationere retsmedlemmænd som forbindelsespersoner i tredjelande for at opfylde mål i lighed med dem, der er fastsat for retsmedlemmænd som forbindelsespersoner udstationeret af medlemsstaterne på grundlag af Rådets fælles aktion 96/277/RIA ⁽¹⁾.
- (60) Der bør fastsættes bestemmelser om, at Eurojust kan koordinere efterkommelsen af anmodninger om retligt samarbejde fra tredjelande, når disse anmodninger kræver, at mindst to medlemsstater efterkommer dem som led i den samme efterforskning. Eurojust bør kun foretage sådan koordination med de berørte medlemsstaters samtykke.
- (61) For at sikre Eurojust fuld selvstændighed og uafhængighed bør det have et selvstændigt budget, der er tilstrækkeligt til, at det kan udføre sit arbejde på behørig vis, med indtægter, hvis midler først og fremmest kommer fra Unionens budget, og som ikke skal dække udgifterne til lønninger og honorarer til de nationale medlemmer, stedfortrædere og assistenter; disse udgifter bør dækkes af deres medlemsstat. Unionens budgetprocedure bør gælde for så vidt angår Unionens tilskud og enhver anden støtte, som ydes over Den Europæiske Unions almindelige budget. Revisionsretten bør revidere regnskaberne, og Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg bør godkende dem.

⁽¹⁾ Rådets fælles aktion 96/277/RIA af 22. april 1996 om udveksling af retsmedlemmænd som forbindelsespersoner med henblik på at forbedre det retlige samarbejde mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT L 105 af 27.4.1996, s. 1).

- (62) For at øge åbenheden og den demokratiske kontrol af Eurojust er det nødvendigt at fastsætte en ordning i overensstemmelse med artikel 85, stk. 1, i TEUF for Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters fælles evaluering af Eurojusts virke. Evalueringen bør finde sted inden for rammerne af et interparlamentarisk udvalgs møde i Europa-Parlamentets lokaler i Bruxelles med deltagelse af medlemmer af de kompetente udvalg i Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. Det interparlamentariske udvalgs møde bør fuldt ud respektere Eurojusts uafhængighed, hvad angår de foranstaltninger, der træffes i konkrete operationelle sager, og hvad angår tavshedspligten.
- (63) Det er hensigtsmæssigt regelmæssigt at evaluere anvendelsen af denne forordning.
- (64) Der bør være åbenhed i Eurojusts funktioner i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i TEUF. Kollegiet bør vedtage specifikke bestemmelser om, hvordan retten til aktindsigt sikres. Intet i denne forordning har til hensigt at begrænse retten til aktindsigt, i det omfang denne er garanteret i Unionen og i medlemsstaterne, navnlig i henhold til artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«) og andre relevante bestemmelser. De almindelige regler om åbenhed, der finder anvendelse på Unionens agenturer, bør ligeledes finde anvendelse på Eurojust på en måde således at pligten til fortrolighed i dens operationelle arbejde ikke bringes i fare. Administrative undersøgelser, som Den Europæiske Ombudsmand foretager, respektere Eurojusts pligt til fortrolighed.
- (65) For at øge sin gennemsigtighed over for EU-borgerne og sin ansvarlighed bør Eurojust på sit websted offentliggøre en liste over sine bestyrelsesmedlemmer og, hvis det er relevant, sammenfatninger af resultaterne af bestyrelsesmøderne under overholdelse af databeskyttelseskravene.
- (66) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾.
- (67) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽²⁾, bør finde anvendelse på Eurojust.
- (68) De nødvendige bestemmelser vedrørende Eurojusts lokaler i den medlemsstat, hvor det har hjemsted, dvs. Nederlandene, og de særlige regler for alle ansatte i Eurojust og deres familiemedlemmer bør fastsættes i en hjemstedsaftale. Værtsmedlemsstaten bør sikre de bedst mulige vilkår for, at Eurojust kan fungere, herunder med hensyn til flersproget, europæisk orienteret skolegang og passende transportforbindelser, så der kan tiltrækkes højt kvalificerede medarbejdere fra så stort et geografisk område som muligt.
- (69) Eurojust som oprettet ved denne forordning bør succedere Eurojust som oprettet ved Rådets afgørelse 2002/187/RIA i alle dets kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, og i dets forpligtelser og ejendomsrettigheder. Internationale aftaler, som er indgået af Eurojust som oprettet ved nævnte afgørelse, bør forblive i kraft.
- (70) Målet med denne forordning, nemlig oprettelse af en enhed med ansvar for at støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem medlemsstaternes retsmyndigheder i forbindelse med grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den foreslåede foranstaltnings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (71) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

- (72) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (73) EDPS er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽¹⁾ og afgav udtalelse den 5. marts 2014.
- (74) Denne forordning overholder fuldstændigt de grundlæggende rettigheder og garantier og følger de principper, som navnlig chartret anerkender —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

EUROJUSTS OPRETTELSE, MÅL OG OPGAVER

Artikel 1

Oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde

1. Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) oprettes herved.
2. Eurojust som oprettet ved denne forordning erstatter og efterfølger Eurojust som oprettet ved afgørelse 2002/187/RIA.
3. Eurojust har status som juridisk person.

Artikel 2

Opgaver

1. Eurojust støtter og styrker koordineringen af og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og retsforfølge de former for grov kriminalitet, som Eurojust har kompetence til at behandle i medfør af artikel 3, stk. 1 og 3, og hvor denne kriminalitet berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis, på grundlag af operationer foretaget af medlemsstaternes myndigheder, Europol, EPPO og OLAF samt oplysninger fra disse.
2. Ved udførelsen af sine opgaver
 - a) tager Eurojust hensyn til enhver anmodning fra en medlemsstats kompetente myndighed, enhver oplysning fra EU-myndigheder, -institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, der er kompetente i medfør af bestemmelser, der er vedtaget inden for traktaternes rammer, og enhver oplysning indsamlet af Eurojust selv
 - b) letter Eurojust efterkommelsen af anmodninger og afgørelser om retligt samarbejde, herunder anmodninger og afgørelser om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse.
3. Eurojust udfører sine opgaver på anmodning af medlemsstaternes kompetente myndigheder, på eget initiativ eller efter anmodning fra EPPO inden for rammerne af EPPO's beføjelser.

Artikel 3

Eurojusts kompetence

1. Eurojust er kompetent for så vidt angår alle de former for grov kriminalitet, der er opført på listen i bilag I. Fra den dato, hvor EPPO påtager sig sine efterforsknings- og retsforfølgingsmæssige opgaver i overensstemmelse med artikel 120, stk. 2 i forordning (EU) 2017/1939, udøver Eurojust dog ikke sin kompetence med hensyn til de former for kriminalitet, som henhører under EPPO's kompetence, undtagen i de sager, hvor de medlemsstater, som ikke deltager i det forstærkede samarbejde om oprettelsen af EPPO, også er berørt, og hvis disse medlemsstater anmoder herom, eller hvis EPPO anmoder herom.
2. Eurojust udøver sin kompetence med hensyn til former for kriminalitet, der skader Unionens finansielle interesser i sager, der berører medlemsstater, der deltager i det forstærkede samarbejde om oprettelse af EPPO, men hvor EPPO ikke har kompetence eller beslutter ikke at udøve sin kompetence.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

Eurojust, EPPO og de berørte medlemsstater rådfører sig med hinanden og samarbejder med henblik på at lette Eurojusts udøvelse af sin kompetence i henhold til dette stykke. De praktiske detaljer om dens udøvelse af kompetence i henhold til dette stykke reguleres i en samarbejdsordning som omhandlet i artikel 47, stk. 3.

3. Hvad angår andre former for kriminalitet end dem, der er opført på listen i bilag I, kan Eurojust også i overensstemmelse med sine opgaver medvirke til efterforskning og retsforfølgning på anmodning af en kompetent myndighed i en medlemsstat.

4. Eurojusts kompetence omfatter strafbare handlinger, der er knyttet til de strafbare handlinger anført i bilag I. Følgende kategorier af overtrædelser betragtes som tilknyttede strafbare handlinger:

- a) strafbare handlinger, der begås for at skaffe midler til at begå den grove kriminalitet, der er opført på listen i bilag I
- b) strafbare handlinger, der begås for at fremme eller begå den grove kriminalitet, der er opført på listen i bilag I
- c) strafbare handlinger, der begås for at undgå straf for den grove kriminalitet, der er opført på listen i bilag I.

5. Eurojust kan på anmodning af en kompetent myndighed i en medlemsstat ligeledes yde støtte til efterforskning og retsforfølgning, som alene berører denne medlemsstat og et tredjeland, hvis der er indgået en samarbejdsaftale eller en samarbejdsordning med dette tredjeland i medfør af artikel 52, eller hvis der i særlige tilfælde er en væsentlig interesse i, at Eurojust yder støtte.

6. På anmodning af enten en medlemsstats kompetente myndighed eller Kommissionen kan Eurojust bistå med efterforskning og retsforfølgning, der kun berører den pågældende medlemsstat, men som har konsekvenser på EU-plan. Eurojust hører på behørig vis den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat, før den skrider til handling på Kommissionens anmodning. Den kompetente myndighed kan inden for en frist, der er fastsat af Eurojust, modsætte sig Eurojusts efterkommelse af anmodningen og begrunder sin holdning i alle tilfælde.

Artikel 4

Eurojusts operationelle funktioner

1. Eurojust:

- a) underretter de kompetente myndigheder i medlemsstaterne om efterforskning og retsforfølgning, som Eurojust har kendskab til, og som har konsekvenser på EU-plan, eller som kan berøre andre medlemsstater end dem, der er direkte involveret
- b) bistår medlemsstaternes kompetente myndigheder med at sikre den bedst mulige koordinering af efterforskningen og retsforfølgningen
- c) bistår med henblik på at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, navnlig på grundlag af Europols analyser
- d) samarbejder med og hører Det Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område, herunder gør brug af og bidrager til forbedringen af Det Europæiske Netværks dokumentdatabase.
- e) arbejder tæt sammen med EPPO i sager, der er omfattet af dennes kompetence
- f) yder operationel, teknisk og finansiel støtte til medlemsstaternes grænseoverskridende operationer og efterforskning, herunder til fælles efterforskningshold.
- g) støtter og deltager, hvor det er relevant, i specialiserede EU-ekspertisecentre, der er udviklet af Europol og andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer
- h) samarbejder med EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer samt EU-netværk, der er oprettet inden for området for frihed, sikkerhed og retfærdighed, som er reguleret i henhold til afsnit V i TEUF
- i) støtter medlemsstaternes tiltag vedrørende bekæmpelse af de former for grov kriminalitet, som er opført på listen i bilag I.

2. Eurojust kan under udførelsen af sine opgaver fremsætte begrundede anmodninger til de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder om, at de:

- a) indleder efterforskning eller retsforfølgning vedrørende konkrete forhold
- b) accepterer, at en anden medlemsstat bedre er i stand til at indlede efterforskning eller retsforfølgning vedrørende konkrete forhold
- c) foretager koordinering mellem de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder

- d) opretter et fælles efterforskningshold i overensstemmelse med de relevante samarbejdsinstrumenter
 - e) meddeler det de oplysninger, der er nødvendige for, at det kan udføre sine opgaver
 - f) tager særlige efterforskningskridt
 - g) tager ethvert andet efterforskningskridt, som er begrundet i hensynet til efterforskningen eller retsforfølgningen.
3. Eurojust kan også:
- a) sende Europol udtalelser baseret på analyser foretaget af Europol
 - b) yde logistisk støtte, herunder oversættelse, tolkning og tilrettelæggelse af koordineringsmøder.
4. Hvis to eller flere medlemsstater ikke kan enes om, hvem af dem der skal iværksætte en efterforskning eller retsforfølgning, efter at der er fremsat anmodning herom i henhold til stk. 2, litra a) eller b), afgiver Eurojust en skriftlig udtalelse om sagen. Eurojust sender omgående udtalelsen til de berørte medlemsstater.
5. Eurojust afgiver på anmodning af en kompetent myndighed eller på eget initiativ en skriftlig udtalelse om gentagne afslag på eller vanskeligheder med at efterkomme anmodninger og afgørelser om retligt samarbejde, herunder anmodninger og afgørelser, der er baseret på instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse, forudsat at det ikke er muligt at løse sådanne sager efter aftale mellem de kompetente nationale myndigheder eller ved de pågældende nationale medlemmers indgriben. Eurojust sender omgående de berørte medlemsstater udtalelsen.
6. De kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater besvarer uden unødigt forsinkelse anmodninger fra Eurojust efter stk. 2, og de skriftlige udtalelser, der er omhandlet i stk. 4 eller 5. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan nægte at efterkomme sådanne anmodninger eller følge skriftlige udtalelser, hvis de ved at gøre dette ville skade væsentlige nationale sikkerhedsinteresser, ville bringe gennemførelsen af en igangværende efterforskning i fare eller ville bringe en enkeltpersons sikkerhed i fare.

Artikel 5

Eurojusts udøvelse af operationelle og andre funktioner

1. Eurojust udfører sine opgaver gennem et eller flere af de berørte nationale medlemmer, når det træffer en hvilken som helst af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2. Med forbehold af nærværende artikels stk. 2 fokuserer kollegiet på operationelle spørgsmål og andre spørgsmål, der er direkte forbundet med operationelle anliggender. Kollegiet inddrages kun i administrative spørgsmål i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at dets operationelle funktioner udføres.
2. Eurojust udfører sine opgaver som et kollegium:
- a) når det træffer en hvilken som helst af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2,
 - i) på anmodning af et eller flere nationale medlemmer, der er berørt af en sag, som behandles af Eurojust
 - ii) i forbindelse med efterforskning eller retsforfølgning, som har konsekvenser på EU-plan, eller som kan berøre andre medlemsstater end dem, der er direkte involveret
 - b) når det træffer en hvilken som helst af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, 4 eller 5,
 - c) hvis der er tale om et generelt spørgsmål, der vedrører opfyldelsen af Eurojusts operationelle mål
 - d) når det vedtager Eurojusts årlige budget, hvor afgørelsen skal træffes med et flertal på to tredjedele af dets medlemmer
 - e) når det vedtager det i artikel 15 omhandlede programmeringsdokument eller årsberetningen om Eurojusts virksomhed, hvor afgørelsen skal træffes med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer
 - f) når det vælger eller afskediger formanden og næstformændene efter artikel 11
 - g) når det udnævner den administrerende direktør eller, hvor det er relevant, forlænger vedkommendes mandat eller afskediger vedkommende efter artikel 17
 - h) når det godkender de samarbejdsordninger efter artikel 47, stk. 3, og artikel 52
 - i) når det vedtager bestemmelser til forebyggelse og håndtering af interessekonflikter for så vidt angår medlemmerne, herunder i relation til deres interesseerklæringer
 - j) når det udarbejder strategiske rapporter, politikpapirer, retningslinjer for de nationale myndigheder og udtalelser vedrørende Eurojusts operationelle arbejde, såfremt disse dokumenter har en strategisk karakter

- k) når det udpeger retsmedlemmer som forbindelsespersoner, jf. artikel 53
- l) når det træffer enhver beslutning, som ikke udtrykkeligt er tillagt bestyrelsen i medfør af denne forordning, eller som ikke henhører under den administrerende direktørs ansvar, jf. artikel 18
- m) hvis det på anden måde er fastsat i denne forordning.
3. Når Eurojust udfører sine opgaver, angiver det, om det sker via et eller flere nationale medlemmer eller som et kollegium.
4. Kollegiet kan tildele den administrerende direktør og bestyrelsen yderligere administrative opgaver ud over dem, der er fastsat i artikel 16 og 18, i overensstemmelse med sine operationelle behov.
- Under ekstraordinære omstændigheder kan kollegiet midlertidigt suspendere uddelegeringen af beføjelserne som ansættelsesmyndighed til den administrerende direktør og de beføjelser, sidstnævnte har uddelegeret, og selv udøve dem eller uddelegere dem til et af sine medlemmer eller til et andet medlem af personalet end den administrerende direktør.
5. Kollegiet vedtager med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer Eurojusts forretningsorden. Hvis der ikke kan opnås enighed med et flertal på to tredjedele, træffes afgørelsen med simpelt flertal. Eurojusts forretningsorden godkendes af Rådet ved hjælp af gennemførelsesretsakter.

KAPITEL II

EUROJUSTS STRUKTUR OG ORGANISATION

AFDELING I

Struktur

Artikel 6

Eurojusts struktur

Eurojust består af:

- a) de nationale medlemmer
- b) kollegiet
- c) bestyrelsen
- d) den administrerende direktør.

AFDELING II

Nationale medlemmer

Artikel 7

De nationale medlemmers status

1. Hver medlemsstat udstationerer i overensstemmelse med sit retssystem et nationalt medlem af Eurojust. Dette nationale medlem har sit faste arbejdssted på Eurojusts hjemsted.
2. Hvert nationalt medlem bistås af én stedfortræder og en assistent. Stedfortræderen og assistenten har i princippet deres faste arbejdssted på Eurojusts hjemsted. Hver medlemsstat kan beslutte, at stedfortræderen eller assistenten eller begge har deres faste arbejdssted i deres medlemsstat. Hvis en medlemsstat træffer en sådan afgørelse, underretter den kollegiet herom. Hvis Eurojusts operationelle behov kræver det, kan kollegiet anmode medlemsstaten om at pålægge stedfortræderen eller assistenten eller begge at arbejde på Eurojusts hjemsted for en nærmere bestemt periode. Medlemsstaten imødekommer uden unødigt forsinkelse kollegiets anmodning.
3. Yderligere stedfortrædere eller assistenter kan bistå det nationale medlem og, om nødvendigt og med samtykke fra kollegiet, have deres faste arbejdssted i Eurojust. Medlemsstaterne underretter Eurojust og Kommissionen om udnævnelsen af nationale medlemmer, stedfortrædere og assistenter.
4. De nationale medlemmer og stedfortræderne skal have status som anklager, dommer eller repræsentant for en retslig myndighed med kompetence svarende til en anklagers eller en dommers i henhold til deres nationale ret. Medlemsstaterne giver dem som minimum de beføjelser, der er omhandlet i denne forordning, således at de kan løse deres opgaver.

5. De nationale medlemmers og deres stedfortræderes mandat er på fem år og kan forlænges en gang. I tilfælde, hvor en stedfortræder ikke kan handle på vegne af eller træde i stedet for et nationalt medlem, fortsætter det nationale medlem sit mandat ved udløbet af sit mandat, indtil forlængelsen af den pågældendes mandat eller den pågældendes afløsning, efter samtykke fra deres medlemsstat.
6. Medlemsstaterne udpeger de nationale medlemmer og stedfortrædere på grundlag af dokumenteret relevant praktisk erfaring på højt niveau inden for strafferet.
7. Stedfortræderen handler på vegne af eller træder i stedet for det nationale medlem. En assistent kan også handle på vegne af eller træde i stedet for det nationale medlem, hvis den pågældende har den i stk. 4 omhandlede status.
8. Al udveksling af operationelle oplysninger mellem Eurojust og medlemsstaterne finder sted gennem det nationale medlem.
9. Udgifterne til lønninger og honorarer til de nationale medlemmer, stedfortræderne og assistenterne afholdes af deres medlemsstat, jf. dog artikel 12.
10. Når nationale medlemmer, stedfortrædere og assistenter udfører deres opgaver inden for rammerne af Eurojust, betragtes de relevante udgifter i forbindelse med disse aktiviteter som aktionsudgifter.

Artikel 8

De nationale medlemmers beføjelser

1. De nationale medlemmer har beføjelse til:
 - a) at fremme eller på anden måde støtte fremsættelsen eller efterkommelsen af alle anmodninger om gensidig retlig bistand eller gensidig anerkendelse
 - b) direkte at kontakte og udveksle oplysninger med en hvilken som helst kompetent national myndighed i medlemsstaten eller et hvilket som helst andet kompetent EU-organ, -kontor eller -agentur, herunder EPPO
 - c) direkte at kontakte og udveksle oplysninger med en hvilken som helst kompetent international myndighed i overensstemmelse med deres medlemsstats internationale forpligtelser
 - d) at deltage i fælles efterforskningshold, herunder oprettelsen af sådanne efterforskningshold.
2. Med forbehold af stk. 1 kan medlemsstaterne give de nationale medlemmer yderligere beføjelser i overensstemmelse med deres nationale ret. Disse medlemsstater underretter Kommissionen og kollegiet om disse beføjelser.
3. De nationale medlemmer kan efter samtykke fra den kompetente nationale myndighed og i overensstemmelse med deres nationale ret:
 - a) fremsætte eller efterkomme enhver anmodning om gensidig retlig bistand eller gensidig anerkendelse
 - b) foreskrive, anmode om eller gennemføre efterforskningsforanstaltninger som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU ⁽¹⁾.
4. I hastesager, hvis det ikke er muligt at identificere eller få kontakt til den kompetente nationale myndighed i tide, har de nationale medlemmer beføjelse til at træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 3, i overensstemmelse med deres nationale ret, forudsat at de snarest muligt informerer den nationale kompetente myndighed herom.
5. Det nationale medlem kan fremsætte et forslag til den kompetente nationale myndighed om at gennemføre de i stk. 3 og 4 omhandlede foranstaltninger, hvis udøvelsen af de i stk. 3 og 4 omhandlede beføjelser af dette nationale medlem er i modstrid med:
 - a) en medlemsstats forfatningsretlige bestemmelser, eller
 - b) grundlæggende aspekter af medlemsstatens nationale strafferetlige system, der vedrører
 - i) kompetencefordelingen mellem politi, anklagere og dommere

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1).

- ii) den funktionelle opgavefordeling mellem retsforfølgende myndigheder, eller
 - iii) den pågældende medlemsstats forbundsstruktur.
6. Medlemsstaterne sikrer i de i stk. 5 omhandlede tilfælde, at det forslag, som deres nationale medlem har fremsat, behandles uden unødigt forsinkelse af den kompetente nationale myndighed.

Artikel 9

Adgang til nationale registre

De nationale medlemmer har adgang til eller skal i det mindste kunne indhente oplysninger fra følgende typer registre i deres medlemsstat i henhold til deres nationale ret:

- a) strafferegistre
- b) registre over anholdte
- c) efterforskningsregistre
- d) DNA-registre
- e) andre registre hos de offentlige myndigheder i deres medlemsstat, hvis disse oplysninger er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver.

AFDELING III

Kollegiet

Artikel 10

Kollegiets sammensætning

1. Kollegiet består af:
- a) alle de nationale medlemmer, og
 - b) en repræsentant for Kommissionen, når kollegiet udøver sine forvaltningsfunktioner.
- Repræsentanten for Kommissionen udpeget efter første stykkes litra b) bør være den samme person som Kommissionens repræsentant i bestyrelsen efter artikel 16, stk. 4.
2. Den administrerende direktør deltager i kollegiets forvaltningsmøder uden stemmeret.
3. Kollegiet kan indkalde en hvilken som helst person, hvis synspunkt kan være af interesse, til at overvære dets møder som observatør.
4. Kollegiets medlemmer kan afhængigt af Eurojusts forretningsorden bistås af rådgivere eller eksperter.

Artikel 11

Eurojusts formand og næstformænd

1. Kollegiet vælger med to tredjedeles flertal blandt medlemmerne en formand og to næstformænd blandt de nationale medlemmer. Hvis der ikke kan opnås et flertal på to tredjedele efter den anden runde af valget, vælges næstformændene med et simpelt flertal blandt medlemmerne af kollegiet, men det er stadig nødvendigt med et flertal på to tredjedele for at vælge en formand.
2. Formanden varetager sine opgaver på kollegiets vegne. Formanden:
- a) repræsenterer Eurojust
 - b) indkalder til og leder møderne i kollegiet og bestyrelsen og holder kollegiet underrettet om alle spørgsmål, som er i dets interesse
 - c) leder kollegiets arbejde og fører tilsyn med Eurojusts daglige ledelse, der varetages af den administrerende direktør
 - d) varetager eventuelle andre opgaver, som er fastsat i Eurojusts forretningsorden.

3. Næstformændene varetager de opgaver, der er fastsat i stk. 2, som formanden overdrager til dem. De træder i formandens sted, hvis denne er forhindret i at varetage sit hverv. Formanden og næstformændene bistås i forbindelse med udførelsen af deres specifikke opgaver af Eurojusts administrative personale.
4. Formanden og næstformændene vælges for fire år. De kan genvælges én gang.
5. Når et nationalt medlem vælges til formand eller næstformand for Eurojust, forlænges den pågældendes mandat, således at det sikres, at vedkommende kan udføre sit hverv som formand eller næstformand.
6. Hvis formanden eller en næstformand ikke længere opfylder betingelserne for varetagelsen af sit hverv, kan den pågældende afskediges af kollegiet på forslag af en tredjedel af dets medlemmer. Afgørelsen vedtages med et flertal på to tredjedele af medlemmerne, hvor den pågældende formand eller næstformand ikke medregnes.
7. Når et nationalt medlem vælges til formand for Eurojust, kan den pågældende medlemsstat udpege en anden kvalificeret person til at styrke det nationale kontor i den periode, hvor det nationale medlem er formand.

En medlemsstat, som beslutter at udpege en sådan person, har ret til at ansøge om kompensation i henhold til artikel 12.

Artikel 12

Kompensationsordning for valg til hvervet som formand

1. Senest den 12. december 2019 fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter en kompensationsmekanisme med henblik på artikel 11, stk. 7, der stilles til rådighed for medlemsstater, hvis nationale medlem vælges til formand.
2. En medlemsstat kan få kompensation, hvis
 - a) dens nationale medlem er blevet valgt til formand, og
 - b) den anmoder kollegiet om kompensation og begrundet behovet for at styrke sit nationale kontor på grundlag af en øget arbejdsbyrde.
3. Den tildelte kompensation svarer til 50 % af den udpegede persons nationale løn. Kompensation for leveomkostninger og andre tilknyttede udgifter betales på et grundlag, der er sammenligneligt med det, som gælder for udstationerede EU-tjenestemænd og andre tjenestemænd.
4. Udgifterne til kompensationsordningen dækkes af Eurojusts budget.

Artikel 13

Kollegiets møder

1. Formanden indkalder til kollegiets møder.
2. Kollegiet holder mindst et møde om måneden. Derudover afholder det møder på formandens initiativ, på Kommissionens anmodning for at drøfte kollegiets administrative opgaver eller på anmodning af mindst en tredjedel af dets medlemmer.
3. Dagsordenen for alle kollegiets møder sendes til EPPO af Eurojust, når der drøftes spørgsmål, som er af relevans for EPPO's udøvelse af sine opgaver. Eurojust opfordrer EPPO til at deltage i møderne uden stemmeret. Når EPPO er opfordret til at deltage i et møde i kollegiet, udleverer Eurojust de relevante dokumenter vedrørende dagsordenen til den.

Artikel 14

Kollegiets afstemningsregler

1. Medmindre andet er fastsat, og såfremt der ikke kan opnås konsensus, træffer kollegiet sine beslutninger med et flertal af sine medlemmer.
2. Hvert nationalt medlem har én stemme. Hvis et medlem ikke er til stede, har stedfortræderen stemmeret efter de i artikel 7, stk. 7, fastsatte betingelser. Hvis stedfortræderen ikke er til stede, skal assistenten også have stemmeret efter de i artikel 7, stk. 7, fastsatte betingelser.

*Artikel 15***Årlig og flerårig programmering**

1. Kollegiet vedtager senest 30. november hvert år et programmeringsdokument, som indeholder den årlige og flerårige programmering på grundlag af et udkast udarbejdet af den administrerende direktør, idet der tages hensyn til Kommissionens udtalelse. Kollegiet sender programmeringsdokumentet til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt til EPPO. Programmeringsdokumentet bliver definitivt efter den endelige vedtagelse af Unionens almindelige budget og tilpasses om nødvendigt hertil.
2. Det årlige arbejdsprogram skal indeholde detaljerede mål og forventede resultater, herunder resultatindikatorer. Det skal også indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, og oplysninger om de finansielle ressourcer og personaleressourcer, der afsættes til hver foranstaltning, i overensstemmelse med principperne om aktivitetsbaseret budgetlægning og -forvaltning. Det årlige arbejdsprogram skal være i overensstemmelse med det i stk. 4 omhandlede flerårige arbejdsprogram. Det skal heri klart fremgå, hvilke opgaver der er tilføjet, ændret eller slettet i forhold til det foregående regnskabsår.
3. Kollegiet ændrer det vedtagne årlige arbejdsprogram, når Eurojust tildeles en ny opgave. Alle væsentlige ændringer af det årlige arbejdsprogram vedtages efter samme procedure som det oprindelige årlige arbejdsprogram. Kollegiet kan uddelegere beføjelser til den administrerende direktør til at foretage ikkevæsentlige ændringer af det årlige arbejdsprogram.
4. I det flerårige arbejdsprogram fastsættes den samlede strategiske programmering, herunder mål, strategien for samarbejde med tredjelands myndigheder og internationale organisationer som omhandlet i artikel 52, forventede resultater og resultatindikatorer. Heri fastsættes desuden ressourceplanen, herunder det flerårige budget og personalebehovet. Ressourceplanen ajourføres hvert år. Den strategiske programmering ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, navnlig for at tage hensyn til resultatet af den evaluering, der er omhandlet i artikel 69.

*AFDELING IV***Bestyrelsen***Artikel 16***Bestyrelsens funktion**

1. Kollegiet bistås af en bestyrelse. Bestyrelsen er ansvarlig for at træffe administrative beslutninger med henblik på at sikre, at Eurojust kan fungere efter hensigten. Den fører tilsyn med den administrerende direktørs nødvendige forberedende arbejde vedrørende andre administrative spørgsmål med henblik på kollegiets vedtagelse. Den er ikke involveret i Eurojusts operationelle funktioner som omhandlet i artikel 4 og 5.
2. Bestyrelsen kan rådføre sig med kollegiet, når den udfører sine opgaver.
3. Bestyrelsen har også til opgave:
 - a) at revidere Eurojusts programmeringsdokument, jf. artikel 15, på grundlag af udkast udarbejdet af den administrerende direktør og forelægge det for kollegiet med henblik på vedtagelse
 - b) at vedtage en strategi til bekæmpelse af svig for Eurojust, som står i et rimeligt forhold til risiciene for svig, under hensyntagen til omkostninger og fordele af de foranstaltninger, der skal gennemføres, og på grundlag af et udkast udarbejdet af den administrerende direktør
 - c) at vedtage hensigtsmæssige gennemførelsesbestemmelser til iværksættelse af Vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (»personalevedtægten«) og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen (»ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte«), der er fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾, jf. personalevedtægten artikel 110
 - d) at sikre en passende opfølgning af resultaterne og henstillingerne fra de interne og eksterne revisionsrapporter, evalueringer og undersøgelser, bl.a. fra EDPS og OLAF
 - e) at træffe alle beslutninger vedrørende indførelse og om nødvendigt ændring af Eurojusts interne administrative strukturer

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

- f) at bistå og rådgive den administrerende direktør i forbindelse med gennemførelsen af kollegiets beslutninger, jf. den administrerende direktørs ansvar som fastsat i artikel 18, med henblik på at øge tilsynet med den administrative og budgetmæssige forvaltning
- g) at udføre yderligere administrative opgaver, der er pålagt den af kollegiet i henhold til artikel 5, stk. 4
- h) at vedtage de finansielle regler, der gælder for Eurojust i henhold til artikel 64
- i) i henhold til artikel 110 i personalevedtægten at vedtage en beslutning på grundlag af artikel 2, stk. 1, i personalevedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte om delegation af de relevante beføjelser som ansættelsesmyndighed til den administrerende direktør og om fastsættelse af betingelserne for suspendering af delegationen af disse beføjelser; den administrerende direktør har bemyndigelse til at delegere disse beføjelser
- j) at revidere Eurojusts udkast til årligt budget med henblik på kollegiets vedtagelse
- k) at revidere udkastet til årsberetningen om Eurojusts aktiviteter og forelægge den for kollegiet med henblik på vedtagelse
- l) at udnævne en regnskabsfører og en databeskyttelsesansvarlig, som er funktionelt uafhængige under udførelsen af deres hverv.
4. Bestyrelsen består af Eurojusts formand og næstformænd, en repræsentant for Kommissionen og to andre medlemmer af kollegiet, som udpeges efter et toårigt rotationssystem i overensstemmelse med Eurojusts forretningsordenen. Den administrerende direktør deltager i bestyrelsens møder, men har ikke stemmeret.
5. Eurojusts formand fungerer som formand for bestyrelsen. Bestyrelsen træffer beslutninger med et flertal af sine medlemmer. Hvert medlem har én stemme. Ved stemmelighed er Eurojusts formands stemme afgørende.
6. Bestyrelsesmedlemmernes mandat udløber, når deres mandat som nationale medlemmer, formand eller næstformænd udløber.
7. Bestyrelsen mødes mindst en gang om måneden. Derudover afholder den møder på formandens initiativ, på Kommissionens anmodning eller på anmodning af mindst to af sine øvrige medlemmer.
8. Eurojust sender dagsordenen for alle bestyrelsens møder til EPPO og hører EPPO om, hvorvidt den har brug for at deltage i møderne. Eurojust skal indbyde EPPO til at deltage, uden stemmeret, når der drøftes spørgsmål, som er af relevans for EPPO's virke.
- Når EPPO indbydes til at deltage i et møde i bestyrelsen, udleverer Eurojust de relevante dokumenter vedrørende dagsordenen til den.

AFDELING V

Den administrerende direktør

Artikel 17

Den administrerende direktørs status

1. Den administrerende direktør ansættes som midlertidigt ansat hos Eurojust i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.
2. Den administrerende direktør udnævnes af kollegiet på grundlag af en liste over kandidater foreslået af bestyrelsen efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure i overensstemmelse med Eurojusts forretningsorden. Med henblik på indgåelsen af ansættelseskontrakten med den administrerende direktør repræsenteres Eurojust af Eurojusts formand.
3. Den administrerende direktør udnævnes for fire år. Ved udløbet af denne periode foretager bestyrelsen en vurdering, hvori der tages hensyn til evalueringen af den administrerende direktørs arbejde.
4. Kollegiet kan på forslag af bestyrelsen, som tager hensyn til vurderingen i stk. 3, forlænge den administrerende direktørs mandat én gang med højst fire år.

5. En administrerende direktør, hvis mandat er blevet forlænget, må ikke deltage i den næste udvælgelsesprocedure til samme stilling efter udløbet af den samlede periode.
6. Den administrerende direktør står til ansvar over for kollegiet.
7. Den administrerende direktør kan kun afskediges i henhold til en beslutning herom truffet af kollegiet på forslag af bestyrelsen.

Artikel 18

Den administrerende direktørs ansvar

1. Eurojust forvaltes administrativt af sin administrerende direktør.
2. Med forbehold af kollegiets og bestyrelsens beføjelser varetager den administrerende direktør sit hverv i uafhængighed og må hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ.
3. Den administrerende direktør er Eurojusts retlige repræsentant.
4. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af Eurojusts administrative opgaver, navnlig:
 - a) den daglige forvaltning af Eurojust og personaleforvaltningen
 - b) gennemførelsen af kollegiets og bestyrelsens beslutninger
 - c) udarbejdelsen af programmeringsdokumentet, jf. artikel 15, og forelæggelsen heraf til bestyrelsen med henblik på revision
 - d) gennemførelsen af programmeringsdokumentet, jf. artikel 15, og rapporteringen til bestyrelsen og kollegiet om gennemførelsen heraf
 - e) udarbejdelsen af årsberetningen om Eurojusts virksomhed og forelæggelsen heraf for bestyrelsen med henblik på revision og for kollegiet med henblik på vedtagelse
 - f) udarbejdelsen af en handlingsplan til opfølgning af konklusionerne af de interne eller eksterne revisionsrapporter, evalueringer og undersøgelser, herunder dem fra EDPS og OLAF og den halvårslige statusrapportering til kollegiet, bestyrelsen, Kommissionen og EDPS
 - g) udarbejdelsen af en strategi for bekæmpelse af svig i Eurojust og forelæggelsen heraf for bestyrelsen med henblik på vedtagelse
 - h) udarbejdelsen af et udkast til finansielle regler, der gælder for Eurojust
 - i) udarbejdelsen af et udkast til overslag over indtægter og udgifter for Eurojust og gennemførelsen af dets budget
 - j) med hensyn til Eurojusts personale udøvelsen af de beføjelser, som personalevedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter (»beføjelser som ansættelsesmyndighed«)
 - k) sikring af, at der ydes den nødvendige administrative støtte til at lette Eurojusts operationelle arbejde
 - l) sikring af, at der ydes støtte til formanden og næstformændene i forbindelse med varetagelsen af deres hverv
 - m) udarbejdelsen af et udkast til forslag til Eurojusts årlige budget, som præsenteres og revideres af bestyrelsen, før det vedtages af kollegiet

KAPITEL III

OPERATIONELLE ANLIGGENDER

Artikel 19

Koordineringsvagtmechanisme

1. For at kunne udføre sine opgaver i hastesager opretter Eurojust en koordineringsvagtmechanisme, der til enhver tid skal kunne modtage og behandle de anmodninger, der rettes til den. Koordineringsvagtmechanismen skal kunne kontaktes døgnet rundt alle ugens dage.

2. Koordineringsvagtmechanismen skal være baseret på én repræsentant for koordineringsvagten pr. medlemsstat, som kan være enten det nationale medlem, dennes stedfortræder, en assistent med beføjelse til at træde i stedet for det nationale medlem eller en udstationeret national ekspert. Repræsentanten for koordineringsvagten skal kunne træde til døgnet rundt alle ugens dage.

3. Repræsentanterne for koordineringsvagten træder til effektivt og uden unødigt forsinkelse i forbindelse med efterkommelsen af en anmodning i deres medlemsstat.

Artikel 20

Nationalt Eurojustkoordineringssystem

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere nationale Eurojustkorrespondenter.
2. Alle nationale korrespondenter, der udpeges af medlemsstaterne i henhold til stk. 1, skal have de kvalifikationer og den erfaring, der er nødvendige for at udføre deres opgaver.
3. Hver medlemsstat etablerer et nationalt Eurojustkoordineringssystem for at sikre koordineringen af det arbejde, som udføres af:
 - a) de nationale Eurojustkorrespondenter
 - b) nationale korrespondenter for spørgsmål vedrørende EPPO's kompetence
 - c) den nationale Eurojustkorrespondent på terrorismeområdet
 - d) den nationale korrespondent for Det Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område og indtil tre andre kontaktpunkter i Det Europæiske Retlige Netværk
 - e) de nationale medlemmer af eller kontaktpunkter i nettet af fælles efterforskningshold og nationale medlemmer af eller kontaktpunkter i de net, der er oprettet ved afgørelse 2002/494/RIA, 2007/845/RIA og 2008/852/RIA
 - f) andre relevante retlige myndigheder, hvis det er relevant.
4. De i stk. 1 og 3 omhandlede personer bibeholder deres stilling og status i henhold til national ret, uden at dette har en betydelig indvirkning på udøvelsen af deres pligter i medfør af denne forordning.
5. De nationale Eurojustkorrespondenter er ansvarlige for deres nationale Eurojustkoordineringssystemets funktion. Udnævnes der flere Eurojustkorrespondenter, er en af dem ansvarlig for, at deres nationale Eurojustkoordineringssystem fungerer.
6. De nationale medlemmer underrettes om alle møder i deres nationale Eurojustkoordineringssystem, hvor der drøftes sagsrelaterede anliggender. De nationale medlemmer kan om nødvendigt deltage i disse.
7. Hvert nationalt Eurojustkoordineringssystem fremmer udførelsen af Eurojusts opgaver i den pågældende medlemsstat, navnlig ved:
 - a) at sikre, at det sagsforvaltningssystem, der er omhandlet i artikel 23, modtager oplysninger vedrørende den pågældende medlemsstat på en effektiv og pålidelig måde
 - b) at hjælpe med at afgøre, om en anmodning skal behandles med bistand fra Eurojust eller fra Det Europæiske Retlige Netværk
 - c) at hjælpe det nationale medlem med at udpege de relevante myndigheder med henblik på fuldbyrdelse af anmodninger og afgørelser om retligt samarbejde, herunder anmodninger og afgørelser, der er baseret på instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse
 - d) at opretholde tætte forbindelser med den nationale Europolenhed, andre af Det Europæiske Retlige Netværks kontaktpunkter og andre relevante kompetente nationale myndigheder.
8. For at nå de mål, der er nævnt i stk. 7, skal de personer, der er omhandlet i stk. 1 og stk. 3, litra a), b) og c), og kan de personer eller myndigheder, der er omhandlet i stk. 3, litra d) og e), kobles til sagsforvaltningssystemet i overensstemmelse med denne artikel og artikel 23, 24, 25 og 34. Udgifterne til forbindelsen til sagsforvaltningssystemet dækkes af Den Europæiske Unions almindelige budget.

9. Etableringen af det nationale Eurojustkoordineringssystem og udpegelsen af de nationale korrespondenter forhindrer ikke direkte kontakt mellem det nationale medlem og de kompetente myndigheder i dennes medlemsstat.

Artikel 21

Udveksling af oplysninger med medlemsstaterne og mellem nationale medlemmer

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler alle de oplysninger med Eurojust, der er nødvendige med henblik på udførelsen af Eurojusts opgaver efter artikel 2 og 4 samt i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler. Dette skal mindst omfatte de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, 5 og 6.

2. Fremsendelse af oplysninger til Eurojust betragtes kun som en anmodning om bistand fra Eurojust i den pågældende sag, hvis en kompetent myndighed præciserer dette.

3. De nationale medlemmer udveksler uden forudgående tilladelse alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Eurojusts opgaver, indbyrdes eller med deres kompetente nationale myndigheder. De kompetente nationale myndigheder informerer straks deres nationale medlemmer om sager, der vedrører dem.

4. De kompetente nationale myndigheder informerer deres nationale medlemmer om oprettelsen af fælles efterforskningshold og resultaterne af disse holds arbejde.

5. De kompetente nationale myndigheder informerer uden unødigt forsinkelse deres nationale medlemmer om sager, som berører mindst tre medlemsstater, og for hvilke der er sendt anmodninger eller afgørelser om retligt samarbejde, herunder anmodninger og afgørelser, der er baseret på instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse, til mindst to medlemsstater, og hvor et eller flere af følgende gør sig gældende:

a) den pågældende overtrædelse kan i den anmodende eller udstedende medlemsstat medføre frihedsstraf eller forvaring af en maksimal varighed på mindst fem eller seks år, hvilket den pågældende medlemsstat skal træffe afgørelse om, og overtrædelserne figurerer på følgende liste:

i) menneskehandel

ii) seksuelt misbrug eller seksuel udnyttelse, herunder børnepornografi og hvervning af børn til seksuelle formål

iii) narkotikahandel

iv) ulovlig handel med skydevåben, dele eller komponenter heraf eller ammunition og eksplosive stoffer;

v) korrupsion

vi) kriminalitet, der skader Unionens finansielle interesser

vii) falskmøntneri eller forfalskning af betalingsmidler

viii) hvidvask af penge

ix) IT-kriminalitet

b) der er konkrete indicier for, at en kriminel organisation er involveret

c) der er tegn på, at sagen kan have en alvorlig grænseoverskridende dimension eller kan have alvorlige konsekvenser på EU-plan, eller at den kan berøre andre medlemsstater end dem, der er direkte involveret.

6. De kompetente nationale myndigheder informerer deres nationale medlemmer om:

a) sager, hvor der er opstået, eller hvor det er sandsynligt, at der vil opstå kompetencekonflikter

b) kontrollerede leverancer, som berører mindst tre lande, hvoraf mindst to er medlemsstater

c) gentagne vanskeligheder med eller afslag på at efterkomme anmodninger og afgørelser om retligt samarbejde, herunder dem, der er baseret på instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse.

7. De nationale myndigheder er ikke forpligtet til at videregive oplysninger i en given sag, hvis videregivelsen skader væsentlige nationale sikkerhedsinteresser eller bringer personers sikkerhed i fare.

8. Denne artikel berører ikke betingelserne fastsat i bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger mellem medlemsstater og tredjelande, herunder eventuelle betingelser, som tredjelande måtte have fastsat for anvendelsen af oplysninger, når de er videregivet.

9. Denne artikel berører ikke andre forpligtelser vedrørende videregivelse af oplysninger til Eurojust, herunder Rådets afgørelse 2005/671/RIA ⁽¹⁾.

10. De oplysninger, der er omhandlet i denne artikel, sendes på struktureret vis som fastsat af Eurojust. Den kompetente nationale myndighed har ikke pligt til at give sådanne oplysninger, hvis de allerede er blevet fremsendt til Eurojust i henhold til andre bestemmelser i denne forordning.

Artikel 22

Oplysninger fra Eurojust til de kompetente nationale myndigheder

1. Eurojust giver uden unødigt forsinkelse de kompetente nationale myndigheder oplysninger om resultaterne af behandlingen af oplysninger, herunder om forbindelser til sager, som allerede er lagret i sagsforvaltningssystemet. Disse oplysninger kan omfatte personoplysninger.

2. Når en kompetent national myndighed anmoder Eurojust om oplysninger inden en bestemt frist, fremsender Eurojust disse oplysninger inden for denne frist.

Artikel 23

Sagsforvaltningssystem, fortegnelse og midlertidige elektroniske sagsmapper

1. Eurojust opretter et sagsforvaltningssystem bestående af midlertidige elektroniske sagsmapper og en fortegnelse, som indeholder de personoplysninger, der er omhandlet i bilag II, og andre oplysninger end personoplysninger.

2. Formålet med sagsforvaltningssystemet er:

- a) at støtte forvaltningen og koordineringen af efterforskning og retsforfølgning, hvor Eurojust yder støtte, navnlig ved sammenholdelse af oplysninger
- b) at lette adgangen til oplysninger om igangværende efterforskning og retsforfølgning
- c) at lette kontrollen med, at Eurojusts behandling af personoplysninger er lovlig og i overensstemmelse med de gældende regler om databeskyttelse.

3. Sagsforvaltningssystemet kan kobles til den sikre telekommunikationsforbindelse, der er omhandlet i artikel 9 i Rådets afgørelse 2008/976/RIA ⁽²⁾.

4. Fortegnelsen skal indeholde henvisninger til de midlertidige elektroniske sagsmapper, der behandles inden for rammerne af Eurojusts virksomhed, og må ikke indeholde andre personoplysninger end dem, der er nævnt i punkt 1, litra a)-i), k) og m), og i punkt 2 i bilag II.

5. De nationale medlemmer af Eurojust kan under udførelsen af deres opgaver behandle oplysninger om de konkrete sager, de arbejder med, i en midlertidig elektronisk sagsmappe. De tillader, at den databeskyttelsesansvarlige får adgang til den midlertidige elektroniske sagsmappe. Den databeskyttelsesansvarlige underrettes af det pågældende nationale medlem om oprettelsen af enhver ny midlertidig elektronisk sagsmappe, der indeholder personoplysninger.

6. I forbindelse med behandlingen af operationelle personoplysninger må Eurojust ikke oprette andre elektroniske databaser end sagsforvaltningssystemet. Det nationale medlem må dog midlertidigt opbevare og analysere personoplysninger med henblik på at vurdere, om sådanne oplysninger er relevante for Eurojusts opgaver og kan medtages i sagsforvaltningssystemet. Disse oplysninger kan opbevares i op til tre måneder.

Artikel 24

Anvendelsen af de midlertidige elektroniske sagsmapper og fortegnelsen

1. Det pågældende nationale medlem opretter en midlertidig elektronisk sagsmappe for hver sag, som vedkommende får fremsendt oplysninger om, for så vidt denne fremsendelse er i overensstemmelse med denne forordning eller andre gældende retsakter. Det nationale medlem er ansvarligt for forvaltningen af de midlertidige elektroniske sagsmapper, som vedkommende har oprettet.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2005/671/RIA af 20. september 2005 om udveksling af oplysninger og samarbejde vedrørende terrorhandlinger (EUT L 253 af 29.9.2005, s. 22).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om Det Europæiske Retlige Netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130).

2. Et nationalt medlem, der opretter en midlertidig elektronisk sagsmappe, beslutter fra sag til sag, om adgangen til den midlertidige elektroniske sagsmappe skal begrænses, eller om der skal gives hel eller delvis adgang til den for andre nationale medlemmer eller Eurojusts bemyndigede personale eller til enhver anden person, der arbejder på Eurojusts vegne, og som har fået den nødvendige tilladelse hertil af den administrerende direktør.
3. Et nationalt medlem, der har oprettet en midlertidig elektronisk sagsmappe, beslutter, hvilke oplysninger i forbindelse med denne elektroniske sagsmappe der skal indføres i fortegnelsen i overensstemmelse med artikel 23, stk. 4.

Artikel 25

Adgang til sagsforvaltningssystemet på nationalt plan

1. I det omfang de er koblet til sagsforvaltningssystemet, har de personer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, kun adgang til:
 - a) fortegnelsen, medmindre det nationale medlem, der har besluttet at indlæse oplysningerne i fortegnelsen, udtrykkeligt nægter at give adgang hertil
 - b) de midlertidige elektroniske sagsmapper, der er oprettet af det nationale medlem fra deres medlemsstat
 - c) de midlertidige elektroniske sagsmapper, der er oprettet eller forvaltes af nationale medlemmer fra andre medlemsstater, og som det nationale medlem fra deres medlemsstat har fået adgang til, medmindre det nationale medlem, der har oprettet eller forvalter den midlertidige elektroniske sagsmappe, udtrykkeligt har afvist at give adgang.
2. Et nationalt medlem træffer inden for de begrænsninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, afgørelse om, i hvilket omfang der gives adgang til de midlertidige elektroniske sagsmapper i den pågældende medlemsstat for de personer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, i det omfang de er koblet til sagsforvaltningssystemet.
3. Hver medlemsstat træffer efter høring af sit nationale medlem afgørelse om, i hvilket omfang der gives adgang til fortegnelsen i denne medlemsstat for de personer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, i det omfang de er koblet til sagsforvaltningssystemet. Medlemsstaterne giver Eurojust og Kommissionen meddelelse om deres beslutning, hvad angår gennemførelsen af dette stykke. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.
4. Personer, der i henhold til stk. 2 har fået adgang, har mindst adgang til fortegnelsen i det omfang, der er nødvendigt for at få adgang til de midlertidige elektroniske sagsmapper, som de har fået adgang til.

KAPITEL IV

BEHANDLING AF OPLYSNINGER

Artikel 26

Eurojusts behandling af personoplysninger

1. Denne forordning og artikel 3 og kapitel IX i forordning (EU) 2018/1725 finder anvendelse på Eurojusts behandling af operationelle personoplysninger. Forordning (EU) 2018/1725 finder anvendelse på Eurojusts behandling af administrative personoplysninger, med undtagelse af nævnte forordnings kapitel IX.
2. Henvisninger til »gældende databeskyttelsesregler« i nærværende forordning forstås som henvisning til bestemmelserne om databeskyttelse fastsat i nærværende forordning og i forordning (EU) 2018/1725.
3. Databeskyttelsesreglerne vedrørende behandling af operationelle personoplysninger, der er indeholdt i denne forordning, betragtes som specifikke databeskyttelsesregler til de generelle regler, der er fastsat i artikel 3 og kapitel IX i forordning (EU) 2018/1725.
4. Eurojust fastsætter tidsfrister for opbevaring af administrative personoplysninger i databeskyttelsesbestemmelserne i sin forretningsorden.

Artikel 27

Behandling af operationelle personoplysninger

1. I det omfang det er nødvendigt for, at Eurojust kan udføre sine opgaver, må det inden for rammerne af sin kompetence og med henblik på udførelsen af sine operationelle opgaver og ved hjælp af elektronisk databehandling eller strukturerede manuelle registre i henhold til denne forordning alene behandle de operationelle personoplysninger, der er opregnet i punkt 1 i bilag II, i relation til personer, som i henhold til de berørte medlemsstaters nationale ret er personer, om hvem der er væsentlig grund til at tro, at de har begået eller vil begå en strafbar handling, der henhører under Eurojusts kompetence, eller som er blevet dømt for en sådan strafbar handling.

2. Eurojust må kun behandle de operationelle personoplysninger, der er opregnet i punkt 2 i bilag II, i relation til personer, som i henhold til de berørte medlemsstaters nationale ret betragtes som ofre eller andre parter i forbindelse med en strafbar handling, såsom personer, der kan blive bedt om at afgive forklaring i efterforskninger i forbindelse med en eller flere af de former for kriminalitet og de strafbare handlinger, der er nævnt i artikel 3, personer, der er i stand til at tilvejebringe oplysninger om strafbare handlinger, eller er kontakt- eller ledsagepersoner for en i stk. 1 omhandlet person. Behandling af sådanne operationelle personoplysninger må kun finde sted, hvis det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af Eurojusts opgaver, og hvis behandlingen af oplysningerne ligger inden for rammerne af agenturets kompetence og sker med Eurojusts operationelle opgaver for øje.

3. I undtagelsestilfælde må Eurojust også i et begrænset tidsrum, som ikke må overskride det tidsrum, der er nødvendigt for at afslutte den sag, som de behandlede oplysninger vedrører, behandle andre operationelle personoplysninger end de personoplysninger, der er omhandlet i bilag II, vedrørende omstændighederne omkring en lovovertrædelse, hvor sådanne oplysninger er af umiddelbar betydning for og indgår i den igangværende efterforskning, som Eurojust koordinerer eller hjælper med at koordinere, og såfremt behandlingen af disse oplysninger er nødvendig af de årsager, der er beskrevet i stk. 1. Den databeskyttelsesansvarlige, der er omhandlet i artikel 36, underrettes omgående, når sådanne personoplysninger behandles, og informeres om de særlige omstændigheder, der berettiger behandlingen af disse operationelle personoplysninger. Såfremt disse andre oplysninger vedrører vidner eller forurettede, jf. nærværende artikels stk. 2, skal beslutningen om at behandle dem træffes af de berørte nationale medlemmer i fællesskab.

4. Eurojust må behandle særlige kategorier af operationelle personoplysninger i overensstemmelse med artikel 76 i forordning (EU) 2018/1725. Disse oplysninger må ikke behandles i den fortegnelse, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 23, stk. 4. Såfremt disse andre oplysninger vedrører vidner eller forurettede, jf. nærværende artikels stk. 2, skal beslutningen om at behandle dem træffes af de berørte nationale medlemmer.

Artikel 28

Behandling, der udføres for Eurojust eller databehandleren

Databehandleren og enhver, der udfører arbejde for Eurojust eller databehandleren, og som har adgang til operationelle personoplysninger, behandler kun disse oplysninger efter instruks fra Eurojust, medmindre det kræves i henhold til EU-retten eller en medlemsstats ret.

Artikel 29

Frister for opbevaring af operationelle personoplysninger

1. Operationelle personoplysninger, der behandles af Eurojust, må ikke opbevares af Eurojust længere end nødvendigt for, at det kan udføre sine opgaver. Navnlige, uden at dette berører denne artikels stk. 3, må de i artikel 27 omhandlede operationelle personoplysninger ikke opbevares længere end indtil den første af følgende datoer:

- a) datoen for udløbet af forældelsesfristen for påtale i alle de medlemsstater, der er berørt af efterforskningen og retsforfølgningen
- b) den dato, hvor Eurojust underrettes om, at personen er blevet frifundet, og retsafgørelsen har fået retskraft, i hvilket tilfælde den pågældende medlemsstat straks underretter Eurojust.
- c) tre år efter den dato, hvor retsafgørelsen har fået retskraft i den sidste af de medlemsstater, der er berørt af efterforskningen og retsforfølgningen
- d) den dato, hvor Eurojust og de berørte medlemsstater konstaterer eller i fællesskab beslutter, at det ikke længere er nødvendigt, at efterforskningen og retsforfølgningen koordineres af Eurojust, medmindre der er pligt til at forelægge Eurojust disse oplysninger i henhold til artikel 21, stk. 5, eller 6
- e) tre år efter den dato, hvor de operationelle personoplysninger blev fremsendt i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, eller 6.

2. Overholdelsen af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede frister for opbevaring kontrolleres løbende ved hjælp af hensigtsmæssig elektronisk databehandling udført af Eurojust, navnlig fra det tidspunkt, hvor Eurojust lukker sagen. Endvidere vurderes det hvert tredje år efter indlæsningen, om det fortsat er nødvendigt at opbevare oplysningerne; resultatet af sådanne vurderinger gælder for sagen som helhed. Hvis operationelle personoplysninger som omhandlet i artikel 27, stk. 4, opbevares i en længere periode end fem år, skal EDPS underrettes herom.

3. Inden en af de i stk. 1 omhandlede frister udløber, foretager Eurojust en vurdering af, om det fortsat er nødvendigt at opbevare de operationelle personoplysninger, hvor og så længe det er nødvendigt for, at det kan udføre sine opgaver, og Eurojust kan undtagelsesvis beslutte at opbevare oplysningerne, indtil den næste vurdering skal foretages. Det skal angives, hvorfor en fortsat opbevaring heraf er berettiget, og begrundelsen herfor skal registreres. Hvis der ikke på tidspunktet for vurderingen træffes beslutning om fortsat at opbevare de operationelle personoplysninger, skal disse oplysninger slettes automatisk.

4. Når de operationelle personoplysninger i henhold til stk. 3 opbevares i længere tid end de frister for opbevaring, der er omhandlet i stk. 1, foretager EDPS også en vurdering hvert tredje år, om det fortsat er nødvendigt at opbevare dem.
5. Når fristen for opbevaring er udløbet for så vidt angår den seneste elektronisk behandlede oplysning i sagsmappen, tilintetgøres alle sagsakterne med undtagelse af eventuelle originale dokumenter, som Eurojust har modtaget fra nationale myndigheder, og som skal sendes tilbage til den, der har leveret disse.
6. Hvis Eurojust har koordineret en efterforskning eller retsforfølgning, underretter de berørte nationale medlemmer hinanden, når de får meddelelse om, at sagen er blevet afvist, eller at alle retsafgørelser vedrørende sagen har fået retskraft.
7. Stk. 5 anvendes ikke, hvor:
 - a) dette ville være i strid med hensynet til en registreret, der har behov for beskyttelse. I så fald anvendes de operationelle personoplysninger udelukkende med den registreredes udtrykkelige og skriftlige samtykke
 - b) de operationelle personoplysningers rigtighed bestrides af den registrerede; i sådanne tilfælde finder stk. 5 ikke anvendelse, før medlemsstaterne eller, hvor det er relevant, Eurojust har haft mulighed for at fastslå, om disse oplysninger er rigtige
 - c) operationelle personoplysninger skal bevares som bevismiddel eller for at et retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares, eller
 - d) den registrerede modsætter sig sletningen af de operationelle personoplysninger og i stedet anmoder om, at anvendelse heraf begrænses
 - e) der fortsat er behov for arkivering af de operationelle personoplysninger i samfundets interesse eller til statistiske formål.

Artikel 30

Operationelle personoplysningers sikkerhed

Eurojust og medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at der tages hensyn til sikkerheden, jf. artikel 91 i forordning (EU) 2018/1725 på tværs af grænserne mellem informationssystemerne.

Artikel 31

Den registreredes ret til aktindsigt

1. Enhver registreret, der ønsker at benytte retten til aktindsigt som omhandlet i artikel 80 i forordning (EU) 2018/1725 i operationelle personoplysninger, som vedrører den pågældende registrerede, og som er behandlet af Eurojust, kan fremsætte en anmodning til Eurojust eller til den nationale tilsynsmyndighed i en medlemsstat efter den registreredes valg. Myndigheden videresender straks og under alle omstændigheder senest en måned efter modtagelsen af anmodningen til Eurojust.
2. Eurojust besvarer anmodningen uden unødigt forsinkelse og under alle omstændigheder senest tre måneder efter modtagelsen.
3. De kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater høres af Eurojust, inden Eurojust træffer afgørelse som svar på en anmodning. Afgørelsen om adgang til oplysninger træffes kun af Eurojust i tæt samarbejde med de medlemsstater, der direkte er berørt af videregivelsen af oplysningerne. Hvis en medlemsstat gør indsigelse mod Eurojusts foreslåede afgørelse, underretter den Eurojust om grundene hertil. Eurojust retter sig efter en sådan indsigelse. De berørte nationale medlemmer underretter efterfølgende de kompetente myndigheder om indholdet af Eurojusts afgørelse.
4. De berørte nationale medlemmer behandler anmodningen og træffer afgørelse på vegne af Eurojust. Såfremt de berørte nationale medlemmer er uenige, henvises anmodningen til kollegiet, der træffer afgørelse med to tredjedels flertal.

*Artikel 32***Begrænsninger af retten til aktindsigt**

I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 81 i forordning (EU) 2018/1725, underretter Eurojust den registrerede efter høring af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 31, stk. 3.

*Artikel 33***Ret til begrænsning af behandling**

Hvis behandlingen af operationelle personoplysninger er blevet begrænset i medfør af artikel 82, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1725, må sådanne operationelle personoplysninger kun behandles for at beskytte rettighederne hos den registrerede eller en anden fysisk eller juridisk person, som er part i en straffesag, som Eurojust er part i, eller til de formål, der er fastsat i artikel 82, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1725, jf. dog undtagelserne i denne forordnings artikel 29, stk. 7.

*Artikel 34***Autoriseret adgang til operationelle personoplysninger inden for Eurojust**

Kun nationale medlemmer, deres stedfortrædere, assistenter og autoriserede udstationerede nationale eksperter, de personer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, i det omfang disse personer er koblet til sagsforvaltningssystemet, samt autoriseret Eurojustpersonale kan med henblik på at udføre Eurojusts opgaver få adgang til operationelle personoplysninger, der behandles af Eurojust, inden for de begrænsninger, der er fastsat i artikel 23, 24 og 25.

*Artikel 35***Fortegnelser over kategorier af behandlingsaktiviteter**

1. Eurojust fører fortegnelser over alle kategorier af behandlingsaktiviteter under dens ansvar. Disse fortegnelser skal omfatte alle følgende oplysninger:
 - a) Eurojusts kontaktoplysninger og navn på og kontaktoplysninger for dets databeskyttelsesansvarlige
 - b) formålene med behandlingen
 - c) beskrivelsen af kategorierne af registrerede og kategorierne af operationelle personoplysninger
 - d) de kategorier af modtagere, som de operationelle personoplysninger er eller vil blive videregivet til, herunder modtagere i tredjelande eller internationale organisationer
 - e) hvor det er relevant, videregivelserne af operationelle personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, herunder angivelse af dette tredjeland eller denne internationale organisation
 - f) hvis det er muligt, de forventede tidsfrister for sletning af de forskellige kategorier af oplysninger
 - g) hvis det er muligt, en generel beskrivelse af de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger som omhandlet i artikel 91 i forordning (EU) 2018/1725.
2. De fortegnelser, der er omhandlet i stk. 1, skal foreligge skriftligt, herunder elektronisk.
3. Eurojust stiller efter anmodning fortegnelserne til rådighed for EDPS.

*Artikel 36***Udpegelse af en databeskyttelsesansvarlig**

1. Bestyrelsen udpeger en databeskyttelsesansvarlig. Den databeskyttelsesansvarlige skal være en ansat, der udnævnes specifikt med henblik herpå. Den databeskyttelsesansvarlige udfører sit hverv i uafhængighed og må ikke modtage instrukser.
2. Den databeskyttelsesansvarlige udvælges på grundlag af dennes faglige kvalifikationer, navnlig ekspertise inden for databeskyttelsesret og -praksis samt evnen til at udføre sine opgaver efter denne forordning, navnlig opgaverne omhandlet i artikel 38.
3. Valget af den databeskyttelsesansvarlige må ikke kunne medføre en interessekonflikt mellem dennes hverv som databeskyttelsesansvarlig og andre officielle hverv, som vedkommende måtte udøve, navnlig i relation til anvendelsen af denne forordning.

4. Den databeskyttelsesansvarlige udnævnes for en periode på fire år og kan genudnævnes, men kan dog højst varetage hvervet i otte år i alt. Hvis den databeskyttelsesansvarlige ikke længere opfylder betingelserne for udførelsen af sit hverv, kan bestyrelsen kun afskedige den databeskyttelsesansvarlige med samtykke fra EDPS.
5. Eurojust offentliggør kontaktoplysninger for den databeskyttelsesansvarlige og meddeler disse til EDPS.

Artikel 37

Den databeskyttelsesansvarliges stilling

1. Eurojust sikrer, at den databeskyttelsesansvarlige inddrages tilstrækkeligt og rettidigt i alle spørgsmål vedrørende beskyttelse af personoplysninger.
2. Eurojust støtter den databeskyttelsesansvarlige i forbindelse med udførelsen af de i artikel 38 omhandlede opgaver ved at tilvejebringe de ressourcer og det personale, der er nødvendige for at udføre disse opgaver og opretholde den databeskyttelsesansvarliges ekspertise, samt ved at give adgang til personoplysninger og behandlingsaktiviteter.
3. Eurojust sikrer, at den databeskyttelsesansvarlige ikke modtager instrukser vedrørende udførelsen af sine opgaver. Den databeskyttelsesansvarlige må ikke afskediges eller straffes af bestyrelsen for at udføre sine opgaver. Den databeskyttelsesansvarlige rapporterer direkte til kollegiet for så vidt angår operationelle personoplysninger og rapporterer til bestyrelsen for så vidt angår administrative personoplysninger.
4. Registrerede kan kontakte den databeskyttelsesansvarlige angående alle spørgsmål om behandling af deres personoplysninger og om udøvelse af deres rettigheder i henhold til nærværende forordning og i henhold til forordning (EU) 2018/1725.
5. Bestyrelsen vedtager gennemførelsesbestemmelser vedrørende den databeskyttelsesansvarlige. Gennemførelsesbestemmelserne skal navnlig fastlægge proceduren for udvælgelse til stillingen som databeskyttelsesansvarlig, afskedigelse af den databeskyttelsesansvarlige, dennes hverv, opgaver og beføjelser og garantier for den databeskyttelsesansvarliges uafhængighed.
6. Den databeskyttelsesansvarlige og dennes personale har tavshedspligt, jf. artikel 72.
7. Den databeskyttelsesansvarlige kan høres af den dataansvarlige og databehandleren, det relevante personaleudvalg eller enhver fysisk person om ethvert spørgsmål, der vedrører fortolkningen eller anvendelsen af nærværende forordning og forordning (EU) 2018/1725, uden at dette sker gennem de officielle kanaler. Ingen må lide skade som følge af at have gjort den kompetente databeskyttelsesansvarlige opmærksom på en sag om påstået overtrædelse af nærværende forordning eller i forordning (EU) 2018/1725.
8. Efter udpegelsen af den databeskyttelsesansvarlige underretter Eurojust EDPS om den pågældendes navn.

Artikel 38

Den databeskyttelsesansvarliges opgaver

1. Den databeskyttelsesansvarlige har navnlig følgende opgaver med hensyn til behandlingen af personoplysninger:
 - a) på uafhængig vis at sikre, at Eurojust overholder databeskyttelsesbestemmelserne i nærværende forordning og forordning (EU) 2018/1725 og de relevante databeskyttelsesbestemmelser i Eurojusts forretningsorden; dette indebærer at overvåge overholdelsen af nærværende forordning, af forordning (EU) 2018/1725 af andre EU-bestemmelser eller nationale bestemmelser om databeskyttelse og af Eurojusts politikker om beskyttelse af personoplysninger, herunder fordeling af ansvar, oplysningskampagner og uddannelse af det personale, der medvirker ved behandlingsaktiviteter, og de tilhørende revisioner
 - b) at underrette og rådgive Eurojust og det personale, der behandler personoplysninger, om deres forpligtelser i henhold til denne forordning, forordning (EU) 2018/1725 og andre EU-bestemmelser eller nationale bestemmelser om databeskyttelse
 - c) at rådgive, når der anmodes herom, med hensyn til konsekvensanalysen vedrørende databeskyttelse og overvåge dens opfyldelse i henhold til artikel 89 i forordning (EU) 2018/1725
 - d) at sikre, at videregivelse og modtagelse af personoplysninger registreres i overensstemmelse med de bestemmelser, der skal fastsættes i Eurojusts forretningsorden

- e) at samarbejde med Eurojusts personale, der er ansvarligt for procedurer, oplæring og rådgivning i forbindelse med databehandling
 - f) at samarbejde med EDPS
 - g) at sikre, at de registrerede efter anmodning informeres om deres rettigheder i henhold til nærværende forordning og forordning (EU) 2018/1725
 - h) at fungere som kontaktpunkt for EDPS i spørgsmål vedrørende behandling, herunder den forudgående høring, der er omhandlet i 90 i forordning (EU) 2018/1725, og at høre tilsynsmyndigheden, når det er hensigtsmæssigt, om eventuelle andre spørgsmål
 - i) på anmodning at rådgive om nødvendigheden af en anmeldelse eller underretning om brud på persondatabeskyttelsen, jf. artikel 92 og 93 i forordning (EU) 2018/1725
 - j) at udarbejde en årsberetning og sende den til bestyrelsen, til kollegiet og til EDPS.
2. Den databeskyttelsesansvarlige udfører de opgaver, der er fastsat i forordning (EU) 2018/1725 med hensyn til administrative personoplysninger.
3. Den databeskyttelsesansvarlige og Eurojusts personale, der bistår den databeskyttelsesansvarlige i dennes udførelse af sine opgaver, har adgang til de personoplysninger, som behandles af Eurojust, og til dets lokaler, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af deres opgaver.
4. Hvis den databeskyttelsesansvarlige er af den opfattelse, at bestemmelserne i forordning (EU) 2018/1725 vedrørende behandling af administrative personoplysninger eller bestemmelserne i nærværende forordning eller artikel 3 og kapitel IX i forordning (EU) 2018/1725 vedrørende behandling af operationelle personoplysninger ikke er overholdt, underretter denne bestyrelsen og anmoder den om at løse problemet med manglende overholdelse inden en fastsat frist. Hvis bestyrelsen ikke inden den fastsatte frist løser problemet med manglende overholdelse, henviser den databeskyttelsesansvarlige sagen til EDPS.

Artikel 39

Anmeldelse af brud på persondatasikkerheden til de berørte myndigheder

1. I tilfælde af brud på persondatasikkerheden anmelder Eurojust uden unødigt forsinkelse dette brud til de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.
2. Den i stk. 1 omhandlede anmeldelse skal mindst:
 - a) beskrive arten af bruddet på persondatasikkerheden, herunder, hvis det er muligt og hensigtsmæssigt, kategorierne og antallet af berørte registrerede samt kategorierne og antallet af berørte dataregistreringer
 - b) beskrive de sandsynlige konsekvenser af bruddet på persondatasikkerheden
 - c) beskrive de foranstaltninger, som Eurojust foreslår eller har truffet for at afhjælpe bruddet på persondatasikkerheden, og
 - d) hvor det er hensigtsmæssigt, anbefale foranstaltninger til at begrænse de mulige skadevirkninger af bruddet på persondatasikkerheden.

Artikel 40

Tilsyn ved EDPS

1. EDPS er ansvarlig for at føre tilsyn med og sikre anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning og forordning (EU) 2018/1725 om beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder med hensyn til Eurojusts behandling af operationelle personoplysninger og for at rådgive Eurojust og de registrerede om alle forhold vedrørende behandling af operationelle personoplysninger. Med henblik herpå skal EDPS udføre opgaverne i stk. 2 i denne artikel, udøve de beføjelser, der tillægges ved stk. 3 i denne artikel, og samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 42.
2. EDPS har i henhold til denne forordning og forordning (EU) 2018/1725 følgende opgaver:
 - a) at modtage og undersøge klager og underrette den registrerede om sagens afgørelse inden en rimelig frist

- b) på eget initiativ eller på grundlag af en klage at iværksætte undersøgelser og underrette de registrerede om resultatet heraf inden en rimelig frist
- c) at føre tilsyn med og sikre anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning og forordning (EU) 2018/1725 vedrørende beskyttelse af fysiske personer med hensyn til Eurojusts behandling af operationelle personoplysninger
- d) at rådgive Eurojust, enten på eget initiativ eller i forbindelse med en høring, om ethvert spørgsmål vedrørende behandlingen af operationelle personoplysninger, navnlig inden Eurojust udarbejder interne regler for beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af operationelle personoplysninger

3. EDPS kan i henhold til nærværende forordning og forordning (EU) 2018/1725 under hensyntagen til følgerne for medlemsstaternes efterforskning og retsforfølgning:

- a) rådgive de registrerede om udøvelsen af deres rettigheder
- b) henvise en sag til Eurojust i tilfælde af en påstået overtrædelse af bestemmelserne om behandling af operationelle personoplysninger og om nødvendigt fremsætte forslag til at råde bod på overtrædelsen og forbedre beskyttelsen af de registrerede
- c) høre Eurojust, når der i strid med artikel 31, 32 og 33, i denne forordning eller artikel 77-82 eller artikel 84 i forordning (EU) 2018/1725 er givet afslag på anmodninger om udøvelse af bestemte rettigheder i forbindelse med operationelle personoplysninger
- d) advare Eurojust
- e) pålægge Eurojust at berigtige, begrænse eller slette operationelle personoplysninger, der er blevet behandlet af Eurojust i strid med bestemmelserne om behandling af operationelle personoplysninger, samt at underrette tredjemand, til hvem sådanne oplysninger er videregivet, om sådanne foranstaltninger, forudsat at det ikke griber ind i Eurojusts opgaver, som fastsat i artikel 2
- f) indbringe en sag for Den Europæiske Unions Domstol (»Domstolen«) på de betingelser, der er fastsat i TEUF
- g) intervenere i sager ved Domstolen.

4. EDPS har adgang til de operationelle personoplysninger, der behandles af Eurojust, og til dets lokaler, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af sine opgaver.

5. EDPS udarbejder en årsrapport om sine tilsynsaktiviteter vedrørende Eurojust. Denne rapport indarbejdes i den årsberetning fra EDPS, som er omhandlet i artikel 60 i forordning (EU) 2018/1725. De nationale tilsynsmyndigheder opfordres til at fremsætte bemærkninger til denne rapport, før den bliver indarbejdet i den årsberetning fra EDPS, der er omhandlet i artikel 60 i forordning (EU) 2018/1725. EDPS tager størst muligt hensyn til bemærkningerne fra de nationale tilsynsmyndigheder og henviser under alle omstændigheder til dem i årsberetningen.

6. Eurojust samarbejder med EDPS i forbindelse med udførelsen af sine opgaver på dennes anmodning.

Artikel 41

Tavshedspligt for EDPS

- 1. EDPS og dennes personale har såvel under embeds- og ansættelsesperioden som efter dens ophør tavshedspligt for så vidt angår alle fortrolige oplysninger, der er kommet til deres kendskab under udøvelsen af deres officielle hverv.
- 2. EDPS tager ved udøvelsen af sine tilsynsbeføjelser videst muligt hensyn til tavshedspligt i forbindelse med forundersøgelse og straffesager i overensstemmelse med EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret.

Artikel 42

Samarbejde mellem EDPS og de nationale tilsynsmyndigheder

1. EDPS udfører sine opgaver i nært samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i specifikke spørgsmål, der kræver national medvirken, navnlig hvis EDPS eller en national tilsynsmyndighed finder væsentlige uoverensstemmelser mellem medlemsstaternes praksis eller potentielt ulovlig videregivelse ved brug af Eurojusts kommunikationskanaler, eller i forbindelse med spørgsmål, der er rejst af en eller flere nationale tilsynsmyndigheder vedrørende implementeringen og fortolkningen af denne forordning.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde sikres det koordinerede tilsyn som fastsat i artikel 62 i forordning (EU) 2018/1725.

3. EDPS holder de nationale tilsynsmyndigheder fuldt underrettede om alle spørgsmål, der direkte berører eller på anden vis har relevans for dem. Efter anmodning fra en eller flere nationale tilsynsmyndigheder underretter EDPS dem om specifikke spørgsmål.

4. I tilfælde, der vedrører oplysninger, som stammer fra en eller flere medlemsstater, herunder de tilfælde, der er nævnt i artikel 43, stk. 3, hører EDPS de berørte nationale tilsynsmyndigheder. EDPS træffer ikke afgørelse om, hvilke yderligere foranstaltninger der skal træffes, før disse nationale tilsynsmyndigheder har underrettet EDPS om deres holdning, hvilket skal ske inden for en af EDPS fastsat frist. Denne frist skal være på mindst en måned eller højst tre måneder. EDPS tager størst muligt hensyn til de berørte nationale tilsynsmyndigheders holdning. Såfremt EDPS ikke agter at følge deres holdning, underretter denne dem herom, anfører en begrundelse og forelægger sagen for Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

I sager, som EDPS anser for at være særdeles presserende, kan denne beslutte at træffe øjeblikkelige foranstaltninger. I sådanne tilfælde underretter EDPS omgående de berørte nationale tilsynsmyndigheder og begrundet situationens presserende karakter samt de foranstaltninger, som EDPS har truffet.

5. De nationale tilsynsmyndigheder holder også EDPS underrettet om alle foranstaltninger, de træffer i forhold til videregivelse, indhentning eller enhver anden meddelelse fra medlemsstaterne af operationelle personoplysninger i henhold til denne forordning.

Artikel 43

Klageadgang til EDPS for så vidt angår operationelle personoplysninger

1. Alle registrerede har ret til at indgive klage til EDPS, hvis de mener, at Eurojusts behandling af operationelle personoplysninger om dem selv er i strid med denne forordning eller forordning (EU) 2018/1725.

2. Når en klage vedrører en afgørelse som omhandlet i artikel 31, 32 eller 33 i nærværende forordning eller artikel 80, 81 og 82 i forordning (EU) 2018/1725, hører EDPS de nationale tilsynsmyndigheder eller den kompetente retsinstant i den medlemsstat, der var kilden til oplysningerne, eller den direkte berørte medlemsstat. Ved vedtagelsen af sin afgørelse, der også kan bestå i et afslag på at meddele oplysninger, tager EDPS hensyn til udtalelsen fra den nationale tilsynsmyndighed eller fra den kompetente retsinstant.

3. Når klagen vedrører behandlingen af oplysninger, som en medlemsstat har meddelt Eurojust, sikrer EDPS og den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, der meddelte oplysningerne, hver især inden for rammerne af deres respektive beføjelser, at de nødvendige undersøgelser af lovligheden af behandlingen af oplysningerne er foretaget på korrekt vis.

4. Når klagen vedrører behandling af oplysninger, som EU-organer, -kontorer og -agenturer, tredjelande eller internationale organisationer har meddelt Eurojust, eller vedrører behandling af oplysninger, som Eurojust har indhentet fra offentligt tilgængelige kilder, sikrer EDPS, at Eurojust på korrekt vis har foretaget de nødvendige undersøgelser af lovligheden af behandlingen af oplysningerne.

5. EDPS underretter den registrerede om klagens forløb og om resultatet såvel som om muligheden for anvendelse af retsmidler, jf. artikel 44.

Artikel 44

Ret til domstolskontrol med hensyn til EDPS

Afgørelser truffet af EDPS vedrørende operationelle personoplysninger kan indbringes for Domstolen.

Artikel 45

Databeskyttelsesansvar

1. Eurojust behandler operationelle personoplysninger på en sådan måde, at det kan fastslås, hvilken myndighed der har meddelt oplysningerne, eller hvorfra oplysningerne hidrører.

2. Ansvar for rigtigheden af operationelle personoplysninger påhviler:

a) Eurojust for operationelle personoplysninger indsendt af en medlemsstat eller af en EU-institution, et EU-organ, -kontor eller -agentur, hvis disse oplysninger blev ændret i forbindelse med Eurojusts databehandling

- b) den medlemsstat eller EU-institution eller det EU-organ, -kontor eller -agentur, som meddelte oplysningerne til Eurojust, hvis de fremlagte data ikke ændres i forbindelse med Eurojusts databehandling
- c) Eurojust for operationelle personoplysninger, der er meddelt af tredjelande eller internationale organisationer, og operationelle personoplysninger, som Eurojust har indhentet fra offentligt tilgængelige kilder.
3. Ansvar for overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725 med hensyn til administrative personoplysninger og for overensstemmelse med nærværende forordning og artikel 3 og kapitel IX i forordning (EU) 2018/1725 med hensyn til operationelle personoplysninger påhviler Eurojust.

Ansvar for lovligheden af videregivelse af operationelle personoplysninger påhviler:

- a) når en medlemsstat har meddelt Eurojust de operationelle personoplysninger, denne medlemsstat
- b) Eurojust, når det har meddelt operationelle personoplysninger til medlemsstaterne, til EU-institutioner, -organer, -kontorer, eller -agenter til tredjelande eller til internationale organisationer.
4. Med forbehold af andre bestemmelser i nærværende forordning er Eurojust ansvarlig for alle de oplysninger, som det behandler.

Artikel 46

Ansvar for uautoriseret eller ukorrekt behandling af oplysninger

1. Eurojust er i henhold til artikel 340 i TEUF ansvarlig for enhver skade, der forvoldes en person, og som skyldes Eurojusts uautoriserede eller ukorrekte behandling af oplysninger.
2. Søgsmål, der begrundes i Eurojusts ansvar i henhold til nærværende artikels stk. 1, indbringes for Domstolen i medfør af artikel 268 i TEUF.
3. Enhver medlemsstat er i henhold til sin nationale ret ansvarlig for enhver skade, som forvoldes en person, og som skyldes medlemsstatens uautoriserede eller ukorrekte behandling af oplysninger, der er videregivet til Eurojust.

KAPITEL V

FORBINDELSER MED PARTNERE

AFDELING I

Fælles bestemmelser

Artikel 47

Fælles bestemmelser

1. I det omfang det er nødvendigt for Eurojusts udførelse af sine opgaver, kan Eurojust indgå et varigt samarbejde med EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenter i overensstemmelse med disses respektive mål og med de kompetente myndigheder i tredjelande og internationale organisationer i overensstemmelse med det samarbejde, der er omhandlet i artikel 52.
2. I det omfang det er relevant for udførelsen af Eurojusts opgaver, kan Eurojust direkte udveksle alle oplysninger, undtagen personoplysninger, med de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede enheder, medmindre begrænsninger i medfør af artikel 21, stk. 8, og artikel 76 er til hinder derfor.
3. Eurojust kan til de formål, der er fastsat i stk. 1 og 2, indgå samarbejdsordninger med de i stk. 1 omhandlede enheder. Sådanne samarbejdsordninger må ikke give mulighed for udveksling af personoplysninger og er hverken bindende for Unionen eller dens medlemsstater.
4. Eurojust kan modtage og behandle personoplysninger fra de i stk. 1 omhandlede enheder, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af Eurojusts opgaver, medmindre gældende databeskyttelsesregler er til hinder derfor.
5. Eurojust videregiver kun personoplysninger til EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenter, til tredjelande eller til internationale organisationer, hvis det er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver og er i overensstemmelse med artikel 55 og 56. Hvis de oplysninger, der skal videregives, er meddelt af en medlemsstat, indhenter Eurojust samtykke fra den relevante kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, medmindre medlemsstaten på forhånd har givet tilladelse til en sådan videregivelse til andre enten generelt eller under nærmere fastsatte betingelser. Et sådant samtykke kan til enhver tid tilbagekaldes.

6. Når medlemsstater, EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer, tredjelande og internationale organisationer har modtaget personoplysninger fra Eurojust, må der ikke ske videregivelse af sådanne personoplysninger til tredjemand, medmindre alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Eurojust har indhentet forudgående samtykke fra den medlemsstat, som har meddelt oplysningerne
- b) Eurojust har givet udtrykkeligt samtykke hertil efter at have vurderet omstændighederne i den konkrete sag
- c) videregivelse af oplysningerne kun sker med henblik på et specifikt formål, der ikke er uforeneligt med det formål, hvortil de blev indsamlet.

AFDELING II

Forbindelser med partnere inden for EU

Artikel 48

Samarbejde med Det Europæiske Retlige Netværk og andre EU-netværker, der deltager i retligt samarbejde i straffesager

1. Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område opretholder særlige forbindelser med hinanden, som bygger på samråd og komplementaritet, navnlig mellem det nationale medlem, Det Europæiske Retlige Netværks kontaktpunkter i samme medlemsstat som det nationale medlems og de nationale Eurojustkorrespondenter og de nationale korrespondenter for Det Europæiske Retlige Netværk. For at sikre et effektivt samarbejde træffes følgende foranstaltninger:

- a) De nationale medlemmer underretter på grundlag af den konkrete sag Det Europæiske Retlige Netværks kontaktpunkter om alle de sager, som de skønner, at netværket har bedre forudsætninger for at behandle.
- b) Sekretariatet for Det Europæiske Retlige Netværk indgår i Eurojusts personale; det udgør en særskilt enhed heri; det kan trække på de administrative ressourcer i Eurojust, der er nødvendige for at udføre Det Europæiske Retlige Netværks opgaver, herunder for at dække omkostningerne til netværkets plenarmøder.
- c) Det Europæiske Retlige Netværks kontaktpunkter kan på grundlag af den konkrete sag indbydes til at deltage i møder i Eurojust.
- d) Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk kan gøre brug af det nationale Eurojustkoordineringssystem, når de afgør, om en anmodning efter artikel 20, stk. 7, litra b), skal behandles med bistand fra Eurojust eller fra Det Europæiske Retlige Netværk.

2. Sekretariatet for netværket vedrørende fælles efterforskningshold og det netværk, der er etableret ved afgørelse 2002/494/RIA, indgår i Eurojusts personale. Disse sekretariater udgør særskilte enheder. De kan trække på de administrative ressourcer i Eurojust, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver. Koordineringen mellem sekretariaterne varetages af Eurojust. Dette stykke finder anvendelse på sekretariatet for alle relevante netværk, der er involveret i retligt samarbejde i straffesager, og hvortil Eurojust skal yde støtte i form af et sekretariat. Eurojust støtter relevante europæiske netværk og organer, der er involveret i retligt samarbejde i straffesager, herunder om nødvendigt med et sekretariat, der varetages af Eurojust.

3. Det netværk, der er etableret ved afgørelse 2008/852/RIA, kan anmode om, at Eurojust varetager sekretariatsfunktionen. Hvis der fremsættes en sådan anmodning, finder stk. 2 anvendelse.

Artikel 49

Forbindelser med Europol

1. Med forbehold af de begrænsninger, som den medlemsstat, det EU-organ, -kontor eller -agentur, tredjeland eller den internationale organisation, der har meddelt de pågældende oplysninger, har anført, træffer Eurojust alle nødvendige foranstaltninger for, at Europol inden for sit kompetenceområde kan få indirekte adgang til oplysninger, der er meddelt til Eurojust, for at få svar på, om der findes oplysninger om søgemnet. Hvis der findes oplysninger om søgemnet, indleder Eurojust den procedure, hvorefter de oplysninger, der svarer til søgemnet, kan videregives i overensstemmelse med den afgørelse, der er truffet af den medlemsstat, det EU-organ, -kontor eller -agentur, det tredjeland eller den internationale organisation, der meddelte Eurojust oplysningerne.

2. Søgninger efter oplysninger i henhold til stk. 1 kan kun foretages med det formål at konstatere, om de oplysninger, som Europol råder over, svarer til de oplysninger, som Eurojust behandler.

3. Eurojust må kun tillade søgninger i henhold til stk. 1 efter at have fået oplysninger fra Europol om, hvilke ansatte i Europol, der har fået tilladelse til at udføre søgninger.

4. Hvis Eurojust eller en medlemsstat i forbindelse med Eurojusts behandling af oplysninger som led i en konkret efterforskning konstaterer, at der er behov for koordinering, samarbejde eller støtte i overensstemmelse med Europols beføjelser, meddeler Eurojust Europol dette og iværksætter proceduren for at dele oplysningerne med dem i overensstemmelse med afgørelsen fra den medlemsstat, der har indgivet oplysningerne. I så fald rådfører Eurojust sig med Europol.

5. Eurojust etablerer og opretholder et tæt samarbejde med Europol, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af de to agenturers opgaver og gennemførelsen af deres mål samt under hensyn til nødvendigheden af at undgå unødvendigt dobbeltarbejde.

Til dette formål afholder Europols direktør og Eurojusts formand regelmæssigt møder for at drøfte spørgsmål af fælles interesse.

6. Europol overholder alle såvel generelle som specifikke begrænsninger for adgang eller brug, som en medlemsstat, et EU-organ, -kontor eller -agentur, tredjeland eller en international organisation har anført med hensyn til oplysninger, den eller det har indgivet.

Artikel 50

Forbindelser med EPPO

1. Eurojust etablerer og opretholder nære forbindelser med EPPO på grundlag af et gensidigt samarbejde inden for deres respektive mandater og kompetenceområder og vedrørende udvikling af operationelle, administrative og forvaltningsmæssige forbindelser mellem dem som fastlagt i denne artikel. Til dette formål afholder formanden for Eurojust og den europæiske chefanklager regelmæssige møder for at drøfte spørgsmål af fælles interesse. De mødes på anmodning af formanden for Eurojust eller den europæiske chefanklager.

2. Anmoder EPPO Eurojust om bistand, behandler Eurojust uden unødigt forsinkelse anmodningen, i givet fald som var den indgivet af en national myndighed, der har kompetence til at indgå et retligt samarbejde.

3. For at støtte det samarbejde, der er etableret i henhold til denne artikels stk. 1, gør Eurojust om nødvendigt brug af de nationale Eurojustkoordineringssystemer, der er oprettet i henhold til artikel 20, og af de forbindelser, som Eurojust har etableret med tredjelande, bl.a. via de retsmedsmænd, der fungerer som forbindelsespersoner.

4. I operationelle anliggender, der er relevante for EPPO's kompetencer, skal Eurojust underrette EPPO og, hvor det er relevant, inddrage den i sin virksomhed med hensyn til grænseoverskridende sager, herunder ved:

a) at dele oplysninger om sine sager, herunder personoplysninger, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne forordning

b) at anmode om støtte fra EPPO.

5. Eurojust har indirekte adgang til oplysninger i EPPO's sagsforvaltningssystem på grundlag af en ordning, hvor der gives svar på, om der findes oplysninger om søgemnet. Når der er overensstemmelse mellem oplysninger, som EPPO har indført i sagsforvaltningssystemet, og oplysninger, som Eurojust er i besiddelse af, underrettes både Eurojust og EPPO samt den medlemsstat, som meddelte oplysningerne til Eurojust. Eurojust tager de nødvendige skridt til at give EPPO indirekte adgang til oplysninger i sit sagsforvaltningssystem på grundlag af en ordning, hvor der gives svar på, om der findes oplysninger om søgemnet.

6. EPPO kan benytte sig af Eurojusts administrative bistand og ressourcer. Til dette formål kan Eurojust yde tjenester af fælles interesse til EPPO. Det nærmere indhold af denne ordning reguleres ved en aftale.

Artikel 51

Forbindelser med andre EU-organer, -kontorer og -agenturer

1. Eurojust opretter og opretholder et samarbejde med Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere.

2. OLAF bidrager til Eurojusts koordineringsarbejde, hvad angår beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, i overensstemmelse med sine beføjelser i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013.

3. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning bidrager til Eurojusts arbejde, herunder ved at fremsende relevante oplysninger behandlet i overensstemmelse med dets beføjelser og opgaver i henhold til artikel 8, stk. 1, litra m), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624⁽¹⁾. Behandlingen af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning af alle personoplysninger i forbindelse hermed er reguleret ved forordning (EU) 2018/1725.

4. Medlemsstaterne påser i forbindelse med modtagelse og videregivelse af oplysninger mellem Eurojust og OLAF, at de nationale medlemmer af Eurojust kun betragtes som medlemsstaternes kompetente myndigheder i forbindelse med forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, jf. dog nærværende forordnings artikel 8. Udvekslingen af oplysninger mellem OLAF og de nationale medlemmer berører ikke forpligtelsen til at indgive oplysningerne til andre kompetente myndigheder i henhold til de nævnte forordninger.

AFDELING III

Internationalt samarbejde

Artikel 52

Forbindelser med tredjelandes myndigheder og internationale organisationer

1. Eurojust kan etablere og opretholde samarbejdsforbindelser med tredjelandes myndigheder og internationale organisationer.

Med henblik herpå etablerer Eurojust hvert fjerde år og i samråd med Kommissionen en samarbejdsstrategi, der identificerer tredjelands og internationale organisationer, i forhold til hvilke der er et operationelt behov for samarbejde.

2. Eurojust kan indgå samarbejdsordninger med de enheder, der er nævnt i artikel 47, stk. 1.

3. Eurojust kan efter aftale med de pågældende kompetente myndigheder udpege kontaktpunkter i tredjelands for at lette samarbejdet i overensstemmelse med Eurojusts operationelle behov.

Artikel 53

Udsendelse af retsmedlemmer som forbindelsespersoner til tredjelands

1. Med henblik på at lette det retlige samarbejde med tredjelands i sager, hvor Eurojust yder støtte i overensstemmelse med denne forordning, kan kollegiet udsende retsmedlemmer som forbindelsespersoner til tredjelands under forudsætning af, at der foreligger en samarbejdsordning som omhandlet i artikel 47, stk. 3, med de kompetente myndigheder i det pågældende tredjelands.

2. De opgaver, som udføres af retsmedlemmer, der fungerer som forbindelsespersoner, omfatter aktiviteter til fremme og fremskyndelse af alle former for retligt samarbejde i straffesager, navnlig gennem oprettelse af direkte forbindelser med det pågældende tredjelandets kompetente myndigheder. I udførelsen af sine opgaver kan en retsmedlem, der fungerer som forbindelsesperson, udveksle operationelle personoplysninger med de kompetente myndigheder i det pågældende tredjelands i henhold til artikel 56.

3. Den i stk. 1 omhandlede retsmedlem, der fungerer som forbindelsesperson, skal have erfaring med at arbejde med Eurojust og have en passende viden om retligt samarbejde og om, hvordan Eurojust fungerer. Udsendelsen af en retsmedlem som forbindelsesperson for Eurojust er betinget af, at retsmedlemmanden og dennes medlemsstat giver deres forudgående samtykke.

4. Hvis den retsmedlem, der udsendes som forbindelsesperson af Eurojust, udvælges blandt nationale medlemmer eller stedfortrædere eller assistenter:

a) erstatter den pågældende medlemsstat vedkommende i dennes funktion som nationalt medlem eller stedfortrædende eller assisterende medlem

b) mister den pågældende retten til at udøve de beføjelser, som vedkommende har fået tildelt i henhold til artikel 8.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

5. Kollegiet udarbejder betingelserne og vilkårene for udsendelse af retsbedsmænd som forbindelsespersoner, herunder størrelsen af vederlaget, jf. dog artikel 110 i personalevedtægten. Kollegiet vedtager de fornødne gennemførelsesforanstaltninger i denne henseende i samråd med Kommissionen.
6. De aktiviteter, der udføres af retsbedsmænd, som er udsendt som forbindelsespersoner af Eurojust, er underlagt tilsyn af EDPS. Retsbedsmændene aflægger rapport til kollegiet, der i årsberetningen og på passende vis orienterer Europa-Parlamentet og Rådet om deres aktiviteter. De underretter de nationale medlemmer og de kompetente nationale myndigheder om alle sager, som vedrører deres medlemsstat.
7. De kompetente nationale myndigheder og de retsbedsmænd, der fungerer som forbindelsespersoner og er omhandlet i stk. 1, kan kontakte hinanden direkte. I så fald underretter retsbedsmanden det pågældende nationale medlem om disse kontakter.
8. De retsbedsmænd, der er omhandlet i stk. 1, skal kobles til sagsforvaltningssystemet.

Artikel 54

Anmodninger om retligt samarbejde til og fra tredjelande

1. Eurojust kan med de pågældende medlemsstaters samtykke koordinere efterkommelsen af anmodninger om retligt samarbejde fra et tredjeland, såfremt sådanne anmodninger skal efterkommes i mindst to medlemsstater som led i den samme efterforskning. Sådanne anmodninger kan også fremsendes til Eurojust af en kompetent national myndighed.
2. I hastesager og i overensstemmelse med artikel 19 kan koordineringsvagtssystemet modtage og fremsende anmodninger efter nærværende artikels stk. 1, hvis de er udsendt fra et tredjeland, som har indgået en samarbejdsaftale eller samarbejdsordning med Eurojust.
3. Uden at dette berører artikel 3, stk. 5, skal Eurojust også, hvis den berørte medlemsstat fremsætter anmodninger om retligt samarbejde, der vedrører den samme efterforskning, og som skal efterkommes i et tredjeland, lette det retlige samarbejde med dette tredjeland.

AFDELING IV

Videregivelse af personoplysninger

Artikel 55

Videregivelse af operationelle oplysninger til EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer

1. Med forbehold af yderligere begrænsninger i henhold til denne forordning, navnlig artikel 21, stk. 8, artikel 47, stk. 5, og artikel 76, videregiver Eurojust kun operationelle personoplysninger til andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, hvis de er nødvendige af hensyn til den retmæssige udførelse af opgaver, der hører under kompetenceområdet for de andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer.
2. Hvis de operationelle personoplysninger videregives efter anmodning fra andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, bærer både den dataansvarlige og modtageren ansvaret for lovligheden af denne videregivelse.

Eurojust har pligt til at verificere de andre EU-institutioners, -organers, -kontorers og -agenturers kompetenceområde og til at foretage en foreløbig vurdering af nødvendigheden af videregivelsen af de operationelle personoplysninger. Hvis der opstår tvivl om, hvorvidt dette er nødvendigt, indhenter Eurojust yderligere information hos modtageren.

De andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer sikrer, at nødvendigheden af videregivelsen af de operationelle personoplysninger efterfølgende kan verificeres.

3. De andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer må kun behandle de operationelle personoplysninger til de formål, hvortil de er videregivet.

Artikel 56

Generelle principper for videregivelse af operationelle personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer

1. Eurojust kan videregive operationelle personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, hvis de gældende bestemmelser om databeskyttelse og de øvrige bestemmelser i denne forordning er overholdt, og kun hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) videregivelsen er nødvendig, for at Eurojust kan udføre sine opgaver
- b) myndigheden i det tredjeland eller den internationale organisation, som de operationelle personoplysninger videregives til, har kompetence inden for området retshåndhævelse og strafferet
- c) Eurojust, hvis de operationelle personoplysninger, der skal videregives i henhold til denne artikel, er blevet videregivet eller stillet til rådighed for Eurojust af en medlemsstat, indhenter forudgående godkendelse til videregivelsen fra den relevante kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med medlemsstatens nationale ret, medmindre den pågældende medlemsstat har godkendt en sådan videregivelse generelt eller på nærmere fastsatte betingelser
- d) Eurojust, i tilfælde af videreoverførsel til et andet tredjeland eller en anden international organisation fra et tredjeland eller en international organisation, kræver, at det videreoverførende tredjeland eller den videreoverførende internationale organisation får Eurojusts forudgående godkendelse til videreoverførslen.

Eurojust må kun give godkendelse efter litra d) efter forudgående godkendelse fra den medlemsstat, hvorfra oplysningerne stammer, og efter at det har taget behørigt hensyn til alle relevante faktorer, herunder den strafbare handlingens grovhed, det formål, hvortil de operationelle personoplysninger oprindeligt blev videregivet, og beskyttelsesniveauet for personoplysninger i det tredjeland eller den internationale organisation, hvortil de operationelle personoplysninger videreoverføres.

2. Med forbehold af betingelserne i nærværende artikels stk. 1 kan Eurojust kun overføre operationelle personoplysninger til et tredjeland eller til en international organisation, hvis et af følgende forhold gør sig gældende:

- a) Kommissionen i henhold til artikel 57 har besluttet, at det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation sikrer et passende beskyttelsesniveau, eller der, hvis der ikke er vedtaget en sådan afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, er indført eller findes de fornødne garantier i henhold til artikel 58, stk. 1, eller der, hvis der hverken er vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet eller findes sådanne fornødne garantier, gælder en undtagelse for særlige situationer i henhold til artikel 59, stk. 1, eller
- b) der er indgået en samarbejdsaftale, der muliggør udveksling af operationelle personoplysninger, inden den 12. december 2019 mellem Eurojust og det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation i henhold til artikel 26a i afgørelse 2002/187/RIA, eller
- c) der foreligger en international aftale, der er indgået mellem Unionen og det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation i medfør af artikel 218 i TEUF, og som frembyder tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder.

3. De i artikel 47, stk. 3, omhandlede samarbejdsordninger kan anvendes til at fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af sådanne aftaler eller afgørelser om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau som omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

4. Eurojust kan i hastesager videregive personoplysninger uden forudgående godkendelse fra en anden medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1, litra c). Eurojust må kun gøre dette, hvis videregivelsen af de operationelle personoplysninger er nødvendig for at forebygge en umiddelbar og alvorlig trussel mod en medlemsstats eller et tredjelands offentlige sikkerhed eller mod en medlemsstats væsentlige interesser, og hvis den forudgående godkendelse ikke kan indhentes i tide. Den myndighed, der er ansvarlig for at give den forudgående godkendelse, underrettes straks.

5. Medlemsstater og EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer må ikke videregive operationelle personoplysninger, som de har modtaget fra Eurojust til et tredjeland eller en international organisation. Som undtagelse herfra kan de foretage sådan videregivelse, hvis Eurojust har godkendt det, efter at den har taget behørigt hensyn til alle relevante faktorer, herunder den strafbare handlingens grovhed, det formål, hvortil de operationelle personoplysninger oprindeligt blev overført, og beskyttelsesniveauet for personoplysninger i det tredjeland eller den internationale organisation, hvortil de operationelle personoplysninger videreoverføres.

6. Artikel 57, 58 og 59 finder anvendelse for at sikre, at det beskyttelsesniveau, som fysiske personer garanteres i medfør af denne forordning og EU-retten, ikke undergraves.

Artikel 57

Videregivelse baseret på en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet

Eurojust kan videregive operationelle personoplysninger til et tredjeland eller til en international organisation, hvis Kommissionen i overensstemmelse med artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680 har fastslået, at tredjelandet eller et område eller en eller flere specifikke sektorer i dette tredjeland, eller den pågældende internationale organisation har et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

Artikel 58

Videregivelser omfattet af fornødne garantier

1. Hvis der ikke er vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, må Eurojust videregive operationelle personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, hvis:
 - a) der er givet de fornødne garantier, hvad angår beskyttelsen af operationelle personoplysninger, i et retligt bindende instrument, eller
 - b) Eurojust har vurderet alle forhold i forbindelse med videregivelsen af operationelle personoplysninger og konkluderer, at der findes de fornødne garantier, hvad angår beskyttelsen af operationelle personoplysninger.
2. Eurojust informerer EDPS om kategorier af videregivelser i medfør af stk. 1, litra b).
3. En videregivelse, der sker på grundlag af stk. 1, litra b), dokumenteres, og dokumentationen stilles til rådighed for EDPS efter anmodning. Dokumentationen skal omfatte en fortegnelse over dato og tidspunkt for videregivelsen samt oplysninger om den modtagende kompetente myndighed, om begrundelsen for videregivelsen og om de operationelle personoplysninger, der er videregivet.

Artikel 59

Undtagelser i særlige situationer

1. I mangel af en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet eller fornødne garantier i overensstemmelse med artikel 58 kan Eurojust kun videregive operationelle personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, såfremt overførslen er nødvendig:
 - a) for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser
 - b) for at beskytte den registreredes legitime interesser
 - c) for at afværge en umiddelbar og alvorlig trussel mod en medlemsstats eller et tredjlands offentlige sikkerhed, eller
 - d) i enkeltstående tilfælde af hensyn til Eurojusts udførelse af sine opgaver, medmindre Eurojust fastslår, at den pågældende registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder går forud for samfundets interesse i videregivelsen.
2. En videregivelse, der sker på grundlag af stk. 1, dokumenteres, og dokumentationen skal stilles til rådighed for EDPS efter anmodning. Dokumentationen skal omfatte en fortegnelse over dato og tidspunkt for videregivelsen samt oplysninger om den modtagende kompetente myndighed, om begrundelsen for videregivelsen og om de operationelle personoplysninger, der er videregivet.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 60

Budget

1. Der udarbejdes et overslag over alle Eurojusts indtægter og udgifter for hvert regnskabsår svarende til kalenderåret, og de opføres i Eurojusts budget.
2. Der skal være ligevægt mellem indtægter og udgifter på Eurojusts budget.

3. Eurojusts indtægter omfatter ud over andre indtægter:
 - a) et tilskud fra Unionen, der skal opføres på Unionens almindelige budget
 - b) frivillige finansielle bidrag fra medlemsstaterne
 - c) betaling for publikationer og andre tjenester ydet af Eurojust
 - d) ad hoc-tilskud.
4. Eurojusts udgifter omfatter vederlag til personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt driftsudgifter, herunder finansiering af fælles efterforskningshold.

Artikel 61

Opstilling af budgettet

1. Hvert år opstiller den administrerende direktør et udkast til overslag over Eurojusts indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, herunder stillingsfortegnelserne, og sender det til bestyrelsen. Det Europæiske Retlige Netværk og andre EU-netværk, der er involveret i retligt samarbejde i straffesager, som omhandlet i artikel 48, underrettes om de dele, der vedrører deres aktiviteter, i god tid inden overslaget fremsendes til Kommissionen.
2. Bestyrelsen gennemgår, på grundlag af udkastet til overslag over indtægter og udgifter, det foreløbige overslag over Eurojusts indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, som Eurojust sender til kollegiet med henblik på vedtagelse.
3. Det foreløbige overslag over Eurojusts indtægter og udgifter sendes hvert år til Kommissionen senest den 31. januar. Eurojust sender senest den 31. marts samme år det endelige overslag, som skal omfatte et udkast til stillingsfortegnelse, til Kommissionen.
4. Kommissionen sender en oversigt over overslagene til Europa-Parlamentet og Rådet («budgetmyndigheden») sammen med forslaget til Unionens almindelige budget.
5. På grundlag af oversigten over overslagene opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der skal ydes over det almindelige budget, i forslaget til Unionens almindelige budget, som forelægges for budgetmyndigheden i henhold til artikel 313 og 314 i TEUF.
6. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til tilskuddet fra Unionen til Eurojust.
7. Budgetmyndigheden godkender Eurojusts stillingsfortegnelse. Eurojusts budget vedtages af kollegiet. Budgettet bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Unionens almindelige budget. Om nødvendigt tilpasses Eurojusts budget af kollegiet i overensstemmelse hermed.
8. Artikel 88 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013 ⁽¹⁾ finder anvendelse i forbindelse med ethvert ejendomsprojekt, der sandsynligvis vil få betydelige konsekvenser for Eurojusts budget.

Artikel 62

Gennemførelse af budgettet

Den administrerende direktør fungerer som den anvisningsberettigede for Eurojust og gennemfører Eurojusts budget på eget ansvar inden for rammerne af det givne budget.

Artikel 63

Regnskabsaflæggelse og decharge

1. Eurojusts regnskabsfører sender det foreløbige årsregnskab for regnskabsåret (år n) til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten senest den 1. marts i det efterfølgende regnskabsår (år N+1).

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013 af 30. september 2013 om rammefinansforordningen for de organer, der er omhandlet i artikel 208 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 328 af 7.12.2013, s. 42).

2. Eurojust sender beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning for år n til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten senest den 31. marts år n+1.
3. Kommissionens regnskabsfører sender Eurojusts foreløbige årsregnskab konsolideret med Kommissionens årsregnskab til Revisionsretten senest den 31. marts år n+1.
4. I overensstemmelse med artikel 246, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 fremsætter Revisionsretten sine bemærkninger til Eurojusts foreløbige årsregnskab senest den 1. juni det efterfølgende år.
5. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til Eurojusts foreløbige årsregnskab opstiller den administrerende direktør, jf. artikel 246 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, på eget ansvar Eurojusts endelige årsregnskab og sender det til bestyrelsen med henblik på en udtalelse.
6. Bestyrelsen afgiver udtalelse om Eurojusts endelige årsregnskab.
7. Den administrerende direktør sender senest den 1. juli år n+1 det endelige årsregnskab for år n ledsaget af bestyrelsens udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
8. Eurojusts endelige årsregnskab for år n offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* senest den 15. november år n+1.
9. Den administrerende direktør sender senest den 30. september år n+1 Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Den administrerende direktør sender også dette svar til bestyrelsen og til Kommissionen.
10. På Europa-Parlamentet anmodning forelægger den administrerende direktør det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, jf. artikel 261, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046.
11. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj år n+2 den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsår n.
12. Decharge for gennemførelsen af Eurojusts budget meddeles af Europa-Parlamentet efter henstilling fra Rådet efter en procedure, der er sammenlignelig med proceduren i artikel 319 i TEUF og artikel 260, 261 og 262 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, og på grundlag af Den Europæiske Revisionsrets revisionsrapport.

Hvis Europa-Parlamentet nægter at meddele decharge senest den 15. maj år n+2, opfordres den administrerende direktør til at redegøre for sin holdning til kollegiet, som træffer sin endelige afgørelse om den administrerende direktørs holdning alt efter omstændighederne.

Artikel 64

Finansielle bestemmelser

1. De finansielle bestemmelser vedrørende Eurojust vedtages af bestyrelsen i henhold til delegeret forordning (EU) nr. 1271/2013 efter høring af Kommissionen. Disse finansielle bestemmelser kan kun afvige fra delegeret forordning (EU) nr. 1271/2013, hvis det er særlig nødvendigt af hensyn til Eurojusts drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke.

Med hensyn til den finansielle støtte, der skal gives til de fælles efterforskningsholds aktiviteter, fastsætter Eurojust og Europol i fællesskab de regler og betingelser, som skal finde anvendelse ved behandling af ansøgninger om en sådan støtte.

2. Eurojust kan yde tilskud til udførelsen af opgaverne i artikel 4, stk. 1. Tilskud til udførelse af opgaver vedrørende artikel 4, stk. 1, litra f), kan uden indkaldelse af forslag ydes til medlemsstaterne.

KAPITEL VII

BESTEMMELSER VEDRØRENDE PERSONALE*Artikel 65***Almindelige bestemmelser**

1. Personalevedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte såvel som de regler, som EU-institutionerne i fællesskab har vedtaget til brug for anvendelsen af denne personalevedtægt og disse ansættelsesvilkår, gælder for Eurojusts personale.
2. Eurojusts personale ansættes efter de regler og bestemmelser, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte i Unionen, under hensyntagen til alle de kriterier, der er omhandlet i artikel 27 i vedtægten for tjenestemænd, herunder om geografisk spredning.

*Artikel 66***Udstationerede nationale eksperter og andet personale**

1. Eurojust kan foruden sit eget personale gøre brug af udstationerede nationale eksperter og andet personale, der ikke er ansat af Eurojust.
2. Kollegiet vedtager en afgørelse, der fastsætter regler for udstationering af nationale eksperter til Eurojust og for brug af andre ansatte, navnlig for at undgå mulige interessekonflikter.
3. Eurojust træffer passende administrative foranstaltninger, bl.a. ved hjælp af uddannelses- og forebyggelsesstrategier, for at undgå interessekonflikter, herunder interessekonflikter vedrørende forhold efter fratrædelse.

KAPITEL VIII

EVALUERING OG RAPPORTERING*Artikel 67***Inddragelse af EU-institutionerne og de nationale parlamenter**

1. Eurojust sender sin årsberetning til Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter, som kan fremsætte bemærkninger og forelægge konklusioner.
2. Efter sin udnævnelse afgiver den nyudnævnte formand for Eurojust en erklæring i det eller de kompetente udvalg i Europa-Parlamentet og besvarer spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne. Drøftelserne må hverken direkte eller indirekte omhandle konkrete aktioner med forbindelse til specifikke operationelle sager.
3. Eurojusts formand giver møde en gang om året, hvor Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i fællesskab evaluerer Eurojusts aktiviteter inden for rammerne af et interparlamentarisk udvalgs møde, for at drøfte Eurojusts nuværende aktiviteter og for at fremlægge dets årsberetning eller andre vigtige dokumenter fra Eurojust.

Drøftelserne må hverken direkte eller indirekte omhandle konkrete aktioner, der er iværksat i forbindelse med specifikke operationelle sager.

4. Ud over forpligtelserne til informering og høring i henhold til denne forordning skal Eurojust til orientering sende følgende til Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter på deres respektive officielle sprog:

- a) resultaterne af undersøgelser og strategiske projekter, som Eurojust har forestået eller bestilt
- b) programmeringsdokumenterne, jf. artikel 15
- c) samarbejdsordninger indgået med tredjemand

*Artikel 68***Udtalelser til forslag til lovgivningsmæssige retsakter**

Kommissionen og de medlemsstater, der udøver deres rettigheder på grundlag af artikel 76, litra b), i TEUF, kan indhente udtalelse fra Eurojust til alle forslag til lovgivningsmæssige retsakter, der er omtalt i artikel 76 i TEUF.

*Artikel 69***Evaluering og revision**

1. Senest 13. december 2024 og herefter hvert femte år bestiller Kommissionen en evaluering af gennemførelsen og virkningen af denne forordning og af Eurojusts effektivitet og produktivitet og dets arbejdsmetoder. Kollegiet høres under evalueringen. I evalueringen kan der særligt tages stilling til, om der er behov for at ændre Eurojusts beføjelser, og de finansielle konsekvenser af en eventuel ændring.
2. Kommissionen sender evalueringsrapporten og sine konklusioner til Europa-Parlamentet, de nationale parlamenter, Rådet og kollegiet. Resultaterne af evalueringen offentliggøres.

KAPITEL IX

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 70***Privilegier og immuniteter**

Protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions Privilegier og Immuniteter, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF, gælder for Eurojust og dets personale.

*Artikel 71***Sprogordning**

1. Rådets forordning nr. 1 ⁽¹⁾ finder anvendelse på Eurojust.
2. Kollegiet træffer med et flertal på to tredjedele af medlemmerne afgørelse om Eurojusts interne sprogordning.
3. De oversættelsesopgaver, der er nødvendige af hensyn til Eurojusts virke, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer som oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2965/94 ⁽²⁾, medmindre sagens hastende karakter kræver, at der findes en anden løsning.

*Artikel 72***Tavshedspligt**

1. De nationale medlemmer og deres stedfortrædere og assistenter som omhandlet i artikel 7, Eurojusts personale, nationale korrespondenter, udstationerede nationale eksperter, retsmedlemmer, den databeskyttelsesansvarlige og medlemmer og ansatte ved EDPS har tavshedspligt for så vidt angår oplysninger, som de har fået kendskab til som led i deres virke.
2. Tavshedspligten gælder alle personer og alle organer, der skal samarbejde med Eurojust.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2965/94 af 28. november 1994 om oprettelse af et oversættelsescenter for Den Europæiske Unions organer (EFT L 314 af 7.12.1994, s. 1).

3. Tavshedspligten gælder også efter ophøret af de i stk. 1 og 2 omhandlede personers tjenesteperiode, tjenstekontrakt og virke.

4. Alle oplysninger, som modtages eller udveksles af Eurojust, er omfattet af tavshedspligt, medmindre oplysningerne allerede er blevet offentliggjort lovligt, eller offentligheden har adgang til dem.

Artikel 73

Betingelser for tavshedspligt i forbindelse med nationale retssager

1. Uanset artikel 21, stk. 3, kan myndigheden i den medlemsstat, der videregiver oplysningerne, hvis oplysningerne er modtaget eller udvekslet via Eurojust, fastsætte betingelser i henhold til sin nationale ret for den modtagende myndigheds brug af disse oplysninger i forbindelse med en national retssag.

2. Myndigheden i den medlemsstat, der modtager oplysningerne om omhandlet i stk. 1, er bundet af disse betingelser.

Artikel 74

Gennemsigtighed

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾ finder anvendelse på de dokumenter, som Eurojust er i besiddelse af.

2. Bestyrelsen udarbejder senest seks måneder efter sit første møde de nærmere regler for anvendelse af forordning (EF) nr. 1049/2001 med henblik på kollegiets vedtagelse.

3. Afgørelser, som Eurojust træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan påklages til Den Europæiske Ombudsmand eller indbringes for Domstolen, hvis betingelserne i henholdsvis artikel 228 og 263 i TEUF er opfyldt.

4. Eurojust offentliggør på sit websted en liste over bestyrelsesmedlemmerne og sammenfatninger af resultaterne af bestyrelsesmøderne. Under hensyntagen til Eurojusts tavshedspligt og Eurojusts operationelle karakter kan offentliggørelsen af disse sammenfatninger midlertidigt eller permanent udelades eller begrænses, hvis en sådan offentliggørelse risikerer at bringe udførelsen af Eurojusts opgaver i fare.

Artikel 75

OLAF og Revisionsretten

1. For at lette arbejdet med bekæmpelse af svig, bestikkelse og anden ulovlig aktivitet i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 tiltræder Eurojust senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF⁽²⁾. Eurojust vedtager passende bestemmelser, som skal finde anvendelse på alle nationale medlemmer og deres stedfortrædere og assistenter, alle udstationerede nationale eksperter og al Eurojusts personale, ved hjælp af modellen i bilaget til nævnte aftale.

2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem Eurojust.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ EFT L 136, af 31.5.1999, s. 15.

3. OLAF kan udføre undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, i henhold til bestemmelserne og efter procedurerne i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽¹⁾ for at fastslå, om der foreligger uregelmæssigheder, der er til skade for Unionens finansielle interesser i forbindelse med udgifter, der finansieres af Eurojust.

4. Eurojusts samarbejdsordninger med tredjelande eller internationale organisationer, kontrakter, tilskudsaftaler og afgørelser om ydelse af tilskud skal indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, uden at dette berører stk. 1, 2 og 3.

5. Eurojusts personale, den administrerende direktør og kollegiets og bestyrelsens medlemmer underretter straks OLAF og EPPO om enhver mistanke om uregelmæssigheder eller ulovlig aktivitet inden for deres respektive mandater, hvortil de har kendskab i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver eller mandat, uden at de på grund af en sådan underretning pådrager sig et ansvar.

Artikel 76

Regler om beskyttelse af følsomme ikkeklassificerede og klassificerede oplysninger

1. Eurojust fastsætter interne regler for behandling og beskyttelse af oplysninger og til beskyttelse af følsomme ikkeklassificerede oplysninger, herunder oprettelse og databehandling af denne type oplysninger i Eurojust.

2. Eurojust fastsætter interne regler om beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger, som er i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2013/488/EU ⁽²⁾, med henblik på at sikre et tilsvarende beskyttelsesniveau for sådanne oplysninger.

Artikel 77

Administrative undersøgelser

Eurojusts administrative virksomhed er underlagt Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser i overensstemmelse med artikel 228 i TEUF.

Artikel 78

Ansvar bortset fra ansvar for uautoriseret eller ukorrekt behandling af oplysninger

1. Eurojusts ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

2. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i kontrakter, som Eurojust har indgået.

3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter Eurojust i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, og uanset et eventuelt ansvar efter artikel 46, enhver skade forvoldt af Eurojust eller dets ansatte under udøvelsen af deres hverv.

4. Stk. 3 finder også anvendelse på skader, som et nationalt medlem eller en stedfortræder eller en assistent forvolder under udøvelsen af sit hverv. Når vedkommende handler på grundlag af beføjelser, som er tillagt ham i medfør af artikel 8, tilbagebetaler vedkommendes medlemsstat dog Eurojust de beløb, som Eurojust har betalt som erstatning for sådanne skader.

5. Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende erstatning for de i stk. 3 omhandlede skader.

⁽¹⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2013/488/EU af 23. september 2013 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 274 af 15.10.2013, s. 1).

6. Spørgsmålet om, hvilke nationale domstole i de enkelte medlemsstater der har kompetence til at behandle tvister, hvori Eurojust er erstatningsansvarlig i medfør af denne artikel, afgøres under henvisning til Rådets og Europaparlamentets forordning (EU) nr. 1215/2012⁽¹⁾.

7. Eurojusts personales personlige ansvar over for Eurojust reguleres af de gældende bestemmelser i personalevedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

Artikel 79

Hjemstedsaftale og vilkår

1. Eurojust har hjemsted i Haag i Nederlandene.

2. De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til Eurojust i Nederlandene og de faciliteter, som Nederlandene skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i Nederlandene for den administrerende direktør, medlemmerne af kollegiet, Eurojusts personale og de pågældendes familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale mellem Eurojust og Nederlandene, der indgås efter kollegiets godkendelse af den.

Artikel 80

Overgangsordninger

1. Eurojust som oprettet ved denne forordning er den generelle successor for Eurojust som oprettet ved afgørelse 2002/187/RIA for så vidt angår alle aftaler, som det har indgået, alle forpligtelser, der påhviler det, og al ejendom, som det har erhvervet.

2. De nationale medlemmer af Eurojust som oprettet ved afgørelse 2002/187/RIA, som er blevet udstationeret af de enkelte medlemsstater i henhold til denne afgørelse, overtager de opgaver, som Eurojusts nationale medlemmer skal varetage, jf. kapitel II, afdeling II, i denne forordning. Deres mandat kan forlænges én gang, jf. artikel 7, stk. 5, i denne forordning efter forordningens ikrafttræden, uanset om mandatet tidligere er blevet forlænget.

3. Når denne forordning træder i kraft, indtræder formanden og næstformændene for Eurojust som oprettet ved afgørelse 2002/187/RIA som Eurojusts formand og næstformænd efter denne forordnings artikel 11, indtil deres mandat udløber, i henhold til denne afgørelse. De kan genvælges én gang efter denne forordnings ikrafttræden i henhold til forordningens artikel 11, stk. 4, uanset om de tidligere er blevet genvalgt.

4. Den administrerende direktør, som senest har været udnævnt i henhold til artikel 29 i afgørelse 2002/187/RIA, overtager hvervet som administrerende direktør i henhold til denne forordnings artikel 17, indtil vedkommendes mandat udløber, jf. denne afgørelse. Den administrerende direktørs mandat kan forlænges én gang efter denne forordnings ikrafttræden.

5. Denne forordning berører ikke gyldigheden af aftaler indgået af Eurojust som oprettet ved afgørelse 2002/187/RIA. Navnlig bevarer alle internationale aftaler, som Eurojust har indgået inden den 12. december 2019, deres gyldighed.

6. Dechargeproceduren med hensyn til de budgetter, der er godkendt på grundlag af artikel 35 i afgørelse 2002/187/RIA, gennemføres i overensstemmelse med reglerne i dennes artikel 36.

7. Denne forordning berører ikke ansættelseskontrakter, der er indgået i henhold til afgørelse 2002/187/RIA forud for denne forordnings ikrafttræden. Den databeskyttelsesansvarlige, som senest har været udnævnt i henhold til artikel 17 i denne afgørelse, overtager hvervet som databeskyttelsesansvarlig i henhold til denne forordnings artikel 36.

Artikel 81

Erstatning og ophævelse

1. Afgørelse 2002/187/RIA erstattes herved for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af denne forordning, med virkning fra den 12. december 2019.

Derfor ophæves afgørelse 2002/187/RIA med virkning fra den 12. december 2019.

2. For så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af denne forordning, betragtes henvisninger til de i stk. 1 omhandlede afgørelser som henvisninger til denne forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

*Artikel 82***Ikrafttræden og anvendelse**

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den anvendes fra den 12. december 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. november 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

K. EDTSTADLER

Formanden

BILAG I

Liste over de former for grov kriminalitet, der henhører under Eurojusts kompetence, jf. artikel 3, stk. 1:

- terrorisme
 - organiseret kriminalitet
 - narkotikahandel
 - hvidvaskning af penge
 - kriminalitet i forbindelse med nukleare og radioaktive materialer
 - smugling af immigranter
 - menneskehandel
 - kriminalitet i forbindelse med motorkøretøjer
 - manddrab og grov legemsbeskadigelse
 - ulovlig handel med menneskevæv og -organer
 - bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
 - racisme og fremmedhad
 - røveri og tyveri af særlig grov beskaffenhed
 - ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
 - underslæb og bedrageri
 - kriminalitet, der skader Unionens finansielle interesser
 - insiderhandel og kursmanipulation på finansmarkederne
 - afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
 - efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
 - forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med disse
 - falskmøntneri og forfalskning af betalingsmidler
 - IT-kriminalitet
 - korruption
 - ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
 - ulovlig handel med truede dyrearter
 - ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
 - miljøkriminalitet, herunder forurening fra skibe
 - ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
 - seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse, herunder materiale, der viser misbrug af børn, og hvervning af børn til seksuelle formål
 - folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser
-

BILAG II

KATEGORIER AF PERSONOPLYSNINGER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 27

1. a) efternavn, fødenavn, fornavne og eventuelle kaldenavne eller påtagede navne
 - b) fødselsdato og fødested
 - c) nationalitet
 - d) køn
 - e) den pågældendes bopæl, erhverv og opholdssted
 - f) socialsikringsnummer eller andre officielle numre, som anvendes i medlemsstaterne til at identificere enkeltpersoner, kørekort, identifikationsdokumenter og pasoplysninger, toldnummer og skatteregistreringsnummer
 - g) oplysninger vedrørende juridiske personer, hvis de omfatter oplysninger om identificerede eller identificerbare fysiske personer, der er genstand for efterforskning eller retsforfølgning
 - h) oplysninger om konti i banker eller andre finansieringsinstitutter
 - i) en beskrivelse af de påståede overtrædelser samt deres art, den dato hvor de blev begået, en strafferetlig beskrivelse af dem og status over efterforskningen
 - j) de faktiske forhold, der giver grund til at antage, at sagen har udløbere i udlandet
 - k) oplysninger om formodet medlemskab af en kriminel organisation
 - l) telefonnumre, e-mailadresser, trafikdata og lokaliseringsdata samt eventuelle dertil knyttede data, der er nødvendige for at identificere abonnenten eller brugeren
 - m) oplysninger i motorkøretøjsregistre
 - n) dna-profiler, der er fastlagt på grundlag af den ikke-kodende del af dna, fotografier og fingeraftryk.
2. a) efternavn, fødenavn, fornavne og eventuelle kaldenavne eller påtagede navne
 - b) fødselsdato og fødested
 - c) nationalitet
 - d) køn
 - e) den pågældendes bopæl, erhverv og opholdssted
 - f) beskrivelse af de overtrædelser, der vedrører de pågældende personer, samt deres art, den dato hvor overtrædelserne blev begået, en strafferetlig beskrivelse af dem og status over efterforskningen.
 - g) socialsikringsnummer eller andre officielle numre, som anvendes i medlemsstaterne til at identificere enkeltpersoner, kørekort, identifikationsdokumenter og pasoplysninger, toldnummer og skatteregistreringsnummer
 - h) oplysninger om konti i banker og andre finansieringsinstitutter
 - i) telefonnumre, e-mailadresser, trafikdata og lokaliseringsdata samt eventuelle dertil knyttede data, der er nødvendige for at identificere abonnenten eller brugeren
 - j) oplysninger i motorkøretøjsregistre.
-